Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 2. Warszawa, dnia 30 stycznia 1932 r. Rok XV.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Senatorska Nr. 12. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P. Nr. Nr. 1—6 . . . . str. 18

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych 20

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 grudnia 1931 r. o zmianach w rozporządzeniu z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie państwowych egzaminów pielęgniarskich . . . . „ 21

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 stycznia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany § 5 rozporządzenia III Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1924 r. do ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych . . . . „ 22

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 stycznia 1932 r. w sprawie częściowego przekazania wojewodom uprawnień z art. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej . . . . „ 22

II. Przedruki z Monitora Polskiego Nr. Nr. 1—24 . . . . „ 23

Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o przechowywaniu akt w urzędach administracji publicznej . . . . „ 23

III. Przedruki z innych wydawnictw urzędowych . . . . „ 27

Rozporządzenie Ministra Komunikacji w sprawie przejazdów bezpłatnych przy powrocie ze szpitali publicznych osób, leczonych na koszt związków komunalnych . . . „ 27

VI. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Nr. 2—16 . . . . „ 27

Poz. 2 — Okólnik Nr. **2** z dnia 4 stycznia 1932 r. o inwalidach wojennych (ważność okólników M. S. Wewn. Nr. 18 i 125 z 1932 r.) . . . . „ 27

3 — Okólnik Nr. **3** z dnia 8 stycznia 1932 r. o pokojach gościnnych . . . . „ 27

4 — Okólnik Nr. **4** z dnia 9 stycznia 1932 r. o zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych komunalnych kas oszczędności . . . . „ 28

5 — Okólnik Nr. **5** z dnia 12 stycznia 1932 r. w sprawie nadawania wakujących stanowisk cywilnych państwowych i samorządowych wysłużonym podoficerom zawodowym . . . . „ 28

6 — Okólnik Nr. **6** z dnia 13 stycznia 1932 r. o uchyleniu § 42 instrukcji o prowadzeniu izraelickich metryk urodzin, zaślubin i śmierci . . . . . „ 32

7 — Okólnik Nr. **7** z dnia 13 stycznia 1932 r. o utracie obywatelstwa polskiego . „ 32

8 — Okólnik Nr. **8** z dnia 16 stycznia 1932 r. o wędrownych kinoteatrach z aparatami „Pathe-Baby" i t. p. . . . . „ 33

Poz. 9 — Okólnik Nr. 9 z dnia 18 stycznia 1932 r. w sprawie strefy nadgranicznej . str. 33
10 — Okólnik Nr. 10 z dnia 19 stycznia 1932 r. o terminach przy wnoszeniu odwołań przez funkcjonarjuszów państwowych w sprawach służbowych . . „ 35
11 — Okólnik Nr. 11 z dnia 21 stycznia 1932 r. o zmianie § 5 rozporządzenia wykonawczego odnośnie do art. 39 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych . . . . „ 36
12 — Okólnik Nr. 12 z dnia 22 stycznia 1932 r. w sprawie informowania o załatwieniu wniosków o odznaczenie orderem Odrodzenia Polski i Krzyżem Zasługi . „ 36
13 — Okólnik Nr. 13 z dnia 26 stycznia 1932 r. o odpisach kart ewidencyjnych i kwalifikacyjnych urzędników I kategorji dla Prezydjum Rady Ministrów . . „ 37
14 — Okólnik Nr. 14 z dnia 26 stycznia 1932 r. o komunalnej opłacie administracyjnej od kart rowerowych . . . . „ 37
15 — Okólnik Nr. 15 z dnia 30 stycznia 1932 r. o ukrytych lecznicach dla położnic w mieszkaniach prywatnych położnych . . . . . . „ 38
16 — Okólnik Nr. 16 z dnia 30 stycznia 1932 r. o ulgach w opłatach paszportowych dla pracowników P. L. L. Lot . . . . „ 38

VII. Pisma okólne Min. Spraw Wewnętrznych . . . . „ 39
Poz. 17 — Pismo Nr. Wojsk. 1640/4 z dnia 2 stycznia 1932 r. o broszurze p. t. „Organizacja obrony zbiorowej większych skupień ludzkich przed napadem gazowym“— zalecenie . . . . „ 39
18 — Pismo Nr. O. L. 4103/5 z dnia 13.I.1932 r. w sprawie upoważnienia władz i instytucyj podległych Min. Spr. Wewn. do bezpośredniego odnoszenia się do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej . . . . . . „ 39
19 — Pismo Nr. Wojsk. C. 5/1/1 z dnia 19 stycznia 1932 r. o szeregowych starszych roczników, którzy nie stawali na zebrania kontrolne. Stosunek do służby wojskowej . . . . „ 40
20 — Pismo Nr. Pers. 702/2 z dnia 21 stycznia 1932 r. o oznaczaniu charakteru służby w spisach urzędników i funkcjonarjuszów niższych (art. 19 ustawy o państw. sł. cyw.) . . . . „ 40
21 — Pismo Nr. Pers. 705/1 z dnia 23 stycznia 1932 r. o zakazie noszenia przez oficerów w stanie spoczynku munduru podczas pełnienia obowiązków funkcjonarjusza administracji cywilnej lub pracownika instytucji samorządowej. . „ 41

VIII. Nowe książki i czasopisma . . . . „ 41
A. Zalecone do użytku.
Poz. 22 — „Encyklopedja podręczna prawa karnego“ pod redakcją Wacława Makowskiego „ 41
23 — „Terminarz Wojskowy na rok 1932“ dla władz administracji ogólnej, magistratów, urzędów gminnych i policyjnych — T. Stoch . . . . „ 41
B. Interesujące administrację spraw wewnętrznych.
Poz. 24 — „Encyklopedja podręczna prawa prywatnego“ pod redakcją H. Konica . . „ 41
25 — Rocznik polityczny i gospodarczy — 1932 . . . . „ 42

IX. Ruch służbowy . . . . „ 42

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 9 stycznia Nr. 1 Rok 1932

Poz. 1. Umowa między Polską a Francją w sprawie uregulowania długu Polski względem Francji z tytułu niezapłaconej reszty kosztów okupacji terytorjum plebiscytowego Górnego Śląska, podpisana w Hadze dn. 20 stycznia 1930 r.

Poz. 2. Porozumienie w sprawie uregulowania długu Polski w stosunku do Wielkiej Brytanji z tytułu pozostałości niezapłaconych kosztów okupacji obszarów plebiscytowych na Górnym Śląsku i w Olsztynie, podpisane w Hadze, dni 20 stycznia 1930 r.

Poz. 3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie zniesienia oraz zmiany granic niektórych powiatów na obszarze województwa krakowskiego.

Poz. 4. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej,

Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1931 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy o uiszczaniu niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym.

Poz. 5. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1931 r. w sprawie ustalenia detalicznych cen sprzedażnych butelkowanego spirytusu o mocy 90° na cele lecznicze i domowe.

Poz. 6. Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1931 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1931 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy o uiszczaniu niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym.

Poz. 7. Obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 grudnia 1931 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1931 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem, lwowskiem, kieleckiem i łódzkiem.

z 13 stycznia Nr. 2 Rok 1932

Poz. 8. Konwencja związkowa paryska z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzana w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku i w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku.

Poz. 9. Oświadczenie rządowe z dnia 28 listopada 1931 roku w sprawie zgłoszenia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku i w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku.

Poz. 10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11 czerwca 1918 r. na Ziemie Wschodnie i Ziemię Wileńską.

Poz. 11. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 22 grudnia 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa w sprawie kursu obligacyj 5% Państwowej Renty Ziemskiej, opiewającej na złote w złocie, na rok 1932.

Poz. 12. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1931 r. o częściowej zmianie art. 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Poz. 13. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 stycznia 1932 r. w sprawie cennika wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego.

Poz. 14. Oświadczenie rządowe z dnia 15 grudnia 1931 r. w sprawie przystąpienia Finlandji do konwencji, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 r.

z 16 stycznia Nr. 3 Rok 1932

Poz. 15. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. o zbyciu i zamianie niektórych gruntów państwowych w powiecie oświęcimskim.

Poz. 16. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. w sprawie zamiany państwowych pól górniczych na pola górnicze, stanowiące własność prywatną.

Poz. 17. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. o sprzedaży gruntów państwowych, znajdujących się w użytkowaniu Liceum Krzemienieckiego.

Poz. 18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zniesienia powiatu kolneńskiego w województwie białostockiem.

Poz. 19. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zniesienia powiatu gniewskiego oraz zmiany granic niektórych powiatów na obszarze województwa pomorskiego.

Poz. 20. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Robót Publicznych z dnia 24 grudnia 1931 r. o odroczeniu wejścia w życie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Robót Publicznych z dnia 16 kwietnia 1930 r. w sprawie czasu pracy pracowników ruchu w żegludze śródlądowej.

Poz. 21. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany przepisów, przewidujących zamieszczanie ogłoszeń w oddzielnym dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości „Ruch Służbowy".

z 19 stycznia Nr. 4 Rok 1932

Poz. 22. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. o zbyciu i zamianie niektórych gruntów państwowych.

Poz. 23. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U R. P. Nr. 90, poz. 808) i z dnia 23 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 549) otrzymuje następujące brzmienie:

„Za użytkowanie lokalów reprezentacyjnych nie pobiera się od użytkujących jakichkolwiek opłat. Koszty umeblowania i konserwacji, jak również koszty oświetlenia, opału i utrzymania w czystości tych lokali pokrywa Skarb Państwa w granicach kredytów, ustalonych ustawą skarbową.

Za lokale reprezentacyjne uznaje się lokale, łącznie z pomieszczeniami ściśle mieszkalnemi, użytkowane przez Prezesa Rady Ministrów, Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, Podsekretarzy Stanu w Ministerstwie Spraw Wojskowych, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Szefa Sztabu Głównego, Inspektorów Armji, Wojewodów i Dowódcę Floty, o ile lokale te mieszczą się w gmachach państwowych, lub gmachach przez Skarb Państwa w całości lub częściowo wynajętych, względnie administrowanych.

Rozmiar lokali reprezentacyjnych ustali Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Robót Publicznych uzgodniony z zainteresowanymi ministrami.

Do lokali reprezentacyjnych zalicza się także mieszkania, które funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym przyznaje w gmachach oddanych Prezydentowi Rzeczypospolitej dla celów reprezentacyjnych — Prezydent Rzeczypospolitej, a w innych gmachach reprezentacyjnych Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Robót Publicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji i Rolnictwa.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 24. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o kwalifikacjach oficerów w polskiej marynarce handlowej.

Poz. 25. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 stycznia 1932 r. w sprawie ceł wywozowych.

Poz. 26. Oświadczenie rządowe z dnia 23 grudnia 1931 r. w sprawie zgłoszenia przystąpienia Litwy do międzynarodowego porozumienia o utworzeniu w Paryżu Międzynarodowego Urzędu dla zwalczania epizootij, podpisanego w Paryżu dnia 25 stycznia 1924 r.

z 25 stycznia Nr. 5 Rok 1932

Poz. 27. Konwencja pomiędzy Austrją, Węgrami, Polską, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców i Czechosłowacją, dotycząca przeniesienia wierzytelności oraz wkładów posiadanych w Królewskiej Węgierskiej Pocztowej Kasie Oszczędności przez obywateli terytorjów odstąpionych przez b. Królestwo Węgierskie, względnie przez b. Cesarstwo Austrjackie, podpisana w Budapeszcie dn. 7 listopada 1922 r.

Poz. 28. Oświadczenie Rządowe z dnia 5 listopada 1931 r. w sprawie złożenia przez Polskę dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, podpisanej w Budapeszcie dnia 7 listopada 1922 r. pomiędzy Austrją, Węgrami, Polską, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów, Słoweńców i Czechosłowacją, dotyczącej przeniesienia wierzytelności oraz wkładów posiadanych w Królewskiej Węgierskiej Pocztowej Kasie Oszczędności przez obywateli terytorjów odstąpionych przez b. Królestwo Węgierskie, względnie przez b. Cesarstwo Austrjackie.

Poz. 29. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Lublinie.

Poz. 30. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 stycznia 1932 r. o uzupełnieniu tabeli tarowej.

Poz. 31. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1932 r. o uprawie tytoniu w r. 1932.

Poz. 32. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 18 stycznia 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie bekonów i szynek.

z 28 stycznia Nr. 6 Rok 1932

Poz. 33. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. w sprawie zniesienia powiatu konstantynowskiego w województwie lubelskiem.

Poz. 34. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. w sprawie zniesienia powiatu słupeckiego w województwie łódzkiem.

Poz. 35. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. w sprawie zniesienia oraz zmiany granic niektórych powiatów na obszarze województwa poznańskiego.

Poz. 36. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. w sprawie zniesienia oraz zmiany granic niektórych powiatów na obszarze województwa lwowskiego.

Poz. 37. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. w sprawie zniesienia oraz zmiany granic niektórych powiatów na obszarze województwa stanisławowskiego.

Poz 38. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 grudnia 1931 r. o zmianach w rozporządzeniu z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie państwowych egzaminów pielęgniarskich.

Na podstawie art. 1 i 2, p. 2 oraz art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 86), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie państwowych egzaminów pielęgniarskich (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1049) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) § 2 otrzymuje brzmienie: „Skład Komisji tworzą, przewodniczący — lekarz, oraz 4 członkowie. Przewodniczącego Komisji mianuje do odwołania Minister Spraw Wewnętrznych. Minister Spraw Wewnętrznych mianuje w miarę potrzeby zastępcę przewodniczącego; zastępca wchodzi na czas swego urzędowania we wszystkie prawa i obowiązki przewodniczącego.

Członkami Komisji są:

1) dyrektor szpitala, w którym odbywa się obserwacja chorych, względnie wyznaczony przezeń zastępca - lekarz, tudzież powołani każdorazowo przez Ministra Spraw Wewnętrznych:

2) czynny nauczyciel - lekarz szkoły pielęgniarstwa oraz

3) dwie dyplomowane pielęgniarki".

2) § 3 pkt. 2 otrzymuje brzmienie: „ukończyły 21 rok życia, oraz".

3) § 6 otrzymuje brzmienie: „Egzamin odbywa się w wyznaczonej w tym celu szkole pielęgniarstwa, uznanej przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Miejsce i czas egzaminu wyznacza w miarę potrzeby Minister Spraw Wewnętrznych przynajmniej na miesiąc przed jego terminem".

4) § 7 otrzymuje brzmienie: „Osoby dopuszczane do egzaminu winny wnieść przed egzaminem do rąk przewodniczącego Komisji, lub wyznaczonego przez niego członka Komisji, opłatę egzaminacyjną w wysokości wyznaczonej każdorazowo przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Opłata egzaminacyjna w żadnym wypadku zwrotowi nie ulega".

5) § 8 otrzymuje brzmienie: „Szósta część całkowitej sumy wpływów z opłat egzaminacyjnych idzie na pokrycie wydatków szkoły, w której odbywa się egzamin, reszta zaś dzieli się pomiędzy osoby wchodzące w skład Komisji".

6) § 9 skreśla się.

7) § 16 otrzymuje brzmienie: „Osobom, które złożyły egzamin z wynikiem bardzo dobrym lub dobrym, przysługuje na zasadzie wydanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych odpowiedniego dyplomu, prawo używania tytułu pielęgniarki dyplomowanej oraz prawo wykonywania praktyki w zakresie pielęgniarstwa na terenie całego Państwa".

8) Użyte w treści rozporządzenia z dnia 27 listopada 1923 r. słowa „Zdrowia Publicznego" zastępuje się wyrazami „Spraw Wewnętrznych".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 39. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 stycznia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany § 5 rozporządzenia III Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1924 r. do ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragrafowi 5 rozporządzenia III Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1924 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 790), zmienionemu przez § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 939), nadaje się brzmienie następujące:

„Uchwały związków komunalnych, podlegające zatwierdzeniu władzy nadzorczej, z reguły powinny być przedstawiane w jednym egzemplarzu. Gmina m. st. Warszawy przedstawia swe uchwały Ministrowi Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia w dwóch egzemplarzach. Inne związki komunalne, nie podlegające bezpośredniemu nadzorowi Ministra Spraw Wewnętrznych, których uchwały jednakże wymagają zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przedstawiają te uchwały bezpośredniej władzy nadzorczej w takiej ilości egzemplarzy, aby po zatrzymaniu po jednym egzemplarzu przez pośredniczące władze nadzorcze Minister Spraw Wewnętrznych otrzymał dwa egzemplarze.

Do uchwał związków komunalnych w sprawie danin publicznych, podlegających zatwierdzeniu władzy nadzorczej, należy dołączyć w jednym egzemplarzu preliminarz budżetowy i obliczenie przewidywanych wpływów z daniny publicznej, tudzież, o ile chodzi o podatek od kopalń (art. 5 ustawy) i podatek na cele inwestycyjne (art. 21 ustawy) — kosztorys zamierzonych robót z oznaczeniem terminu rozpoczęcia i przeprowadzenia tych robót.

Do uchwał o zaciągnięciu przez związek komunalny pożyczki należy dołączyć preliminarz budżetowy wraz z kosztorysem robót, na prowadzenie których pożyczka ma być zaciągnięta sprawozdanie o stanie majątku komunalnego i zestawienie sum, które związek komunalny musi wstawiać do swych budżetów tytułem oprocentowania i amortyzacji pożyczek już zaciągniętych. W uchwale o zaciągnięciu pożyczki powinna być określona forma pożyczki, sposób jej oprocentowania i amortyzacji.

Wymienione wyżej materjały należy przedstawić władzy nadzorczej w każdym roku budżetowym jednorazowo; przy przedstawieniu do zatwierdzania w ciągu tego samego roku budżetowego kilku uchwał należy powołać się na uchwałę, do której wymagane materjały zostały już dołączone.

Jeżeli do uchwały, przedstawionej do zatwierdzenia, nie zostały dołączone materjały wymienione wyżej lub też jeżeli sprawa wymaga wyjaśnień, obowiązana jest władza nadzorcza zwrócić uchwałę związkowi komunalnemu do uzupełnienia najdalej w ciągu tygodnia po jej otrzymaniu.

Bieg terminów, przewidzianych w art. 39 ustawy, rozpoczyna się od dnia następnego po dniu otrzymania uchwały przez władzę nadzorczą, właściwą do wydania decyzji.

W razie odmowy zatwierdzenia uchwały władza nadzorcza obowiązana jest podać powody odmowy i pouczyć o środkach prawnych".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 40. Rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 5 stycznia 1932 r. w sprawie częściowego przekazania wojewodom uprawnień z art. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 118 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienie Ministra Robót Publicznych po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, przewidziane w art. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32), o ile chodzi o zarządzenie przekazania dróg niezbędnych dla komunikacji publicznej, a niezaliczonych do kategoryj dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych, gminom wiejskim lub miastom, niewydzielonym z powiatów, przekazuje się wojewodom.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 41. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 stycznia 1932 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem, kieleckiem i łódzkiem.

Poz. 42. Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1932 r. celem dalszego wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

z 2 stycznia Nr. 1 Rok 1932

Poz. 1. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1931 r. o wywłaszczeniu gruntów na rzecz urządzenia targowiska w osadzie Piaski.

Poz. 2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 18 grudnia 1931 r. o utworzeniu niezależnego administracyjnie od nadleśnictwa — Zarządu Tartaku Państwowego w Broszniowie.

z 4 stycznia Nr. 2 Rok 1932

Poz. 3. Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o przechowywaniu akt w urzędach administracji publicznej.

§ 1.

Ustala się załączone do niniejszej uchwały przepisy o przechowywaniu akt w urzędach administracji rządowej.

Przepisy mają charakter ramowy.

§ 2.

Wykonanie niniejszej uchwały oraz rozciągnięcie wymienionych przepisów na inne urzędy, instytucje i zakłady administracji publicznej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom, każdemu we właściwym zakładzie działania.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *A. Prystor.*

PRZEPISY

o przechowywaniu akt w urzędach administracji rządowej.

§ 1.

Podział akt na kategorje.

Akta urzędów administracji rządowej dzielą się—ze względu na potrzebę trwałego lub czasowego przechowywania—na dwie kategorje:

kategorja A — akta o znaczeniu trwałem i

kategorja B — akta o znaczeniu czasowem.

Zaliczenie akt do jednej lub drugiej kategorji odbywa się przy wydzielaniu akt ze składnicy (§ 7).

§ 2.

Określenie akt kategorji A i B.

Do kategorji A należą akta, posiadające trwałe znaczenie dla interesu i historji Państwa, jakoteż administracji publicznej, dla praw obywateli oraz dla badań naukowych.

Do tej kategorji należą też wszelkie dowody, dotyczące wydzielania akt i przeznaczenia akt wydzielonych.

Władze naczelne, uwzględniając charakter i znaczenie akt poszczególnych instancyj, określą bliżej, w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, jakie akta urzędów podległych mają być traktowane jako akta kategorji A.

Do kategorji B należą akta, których nie zaliczono do kategorji A.

Dokumenty, będące własnością prywatną a wyłączone z akt kategorij B (§ 7 p. d), traktuje się jak akta kategorji A, z tem jednak, że na żądanie zainteresowanych stron powinny być im zwrócone; zwrotowi na żądanie podlegają również dokumenty, będące własnością prywatną, a znajdujące się w aktach kategorji A.

§ 3.

Czas przechowywania akt w urzędzie.

Przechowywanie w urzędzie akt załatwionych trwa z reguły 10 lat. Może ono być krótsze lub dłuższe, zależnie od potrzeb danego działu służby i od znaczenia akt, jakoteż ogólnych warunków przechowywania, nie powinno jednak w zasadzie być krótsze, niż 2 lata i dłuższe niż 35 lat.

Właściwe władze naczelne lub upoważnione przez nie władze podległe ustalą bliżej okresy przechowywania akt w urzędach.

§ 4.

Miejsca przechowywania akt.

Dopóki akta są niezbędne do pracy bieżącej poszczególnych komórek organizacyjnych, przechowuje się je w tych komórkach.

Akta załatwione a niepotrzebne do pracy bieżącej przechowuje się w składnicy akt danego urzędu. W instytucjach wojskowych składnica akt nosi nazwę: skład akt.

Po wydzieleniu ze składnicy (§ 7) akta kategorji A przekazuje się na stałe przechowywanie do archiwum państwowego, akta zaś kategorji B niszczy się.

§ 5.

Składnica akt.

Składnica akt jest wspólna dla wszystkich działów urzędu i stanowi część składową kancelarji. Wyjątki od tej zasady w wypadkach istotnej potrzeby ustalą właściwe władze przełożone.

Składnica akt może być także wspólna dla większej ilości urzędów, zarówno mających siedzibę w tej samej miejscowości, jak i w pobliskich miejscowościach i zarówno należących do tego samego działu, jak do różnych działów zarządu państwowego. Utworzenie i prowadzenie wspólnej składnicy akt zależy od decyzji władzy przełożonej, o ile chodzi o urzędy tego samego działu, względnie od porozumienia zainteresowanych władz przełożonych, o ile chodzi o urzędy różnych działów zarządu państwowego.

Składnica akt powinna być urządzona w osobnem pomieszczeniu, należycie zabezpieczonem od wilgoci, ognia i włamania.

Akta układa się systematycznie w porządku wykazu akt (§ 4 przepisów kancelaryjnych dla urzędów administracji rządowej („Monitor Polski" Nr. 196, poz. 273), a w nim chronologicznie.

§ 6.

Prowadzenie ewidencji akt w składnicy.

Do prowadzenia ewidencji akt w składnicy służą:

a) egzemplarze wykazu akt, na których notuje się dane, dotyczące akt przechowywanych w składnicy, jak: daty przyjęcia akt do składnicy, okresy czasu, jakie obejmują, kategorje, do których je zaliczono, daty przekazania do archiwum lub do zniszczenia i t. p.;

b) spisy akt, używane pomocniczo przy postępowaniu z aktami kategorji A wydzielonemi ze składnicy (§ 7); spisy te powinny ujmować akta grupami przedmiotowemi (teczkami); w razie potrzeby należy w obrębie grup wyszczególnić akta pojedyńczych spraw;

c) karty wypożyczenia akt, używane przy wypożyczaniu akt tak wewnątrz, jak i na zewnątrz urzędu.

Na wypożyczenie akt innemu urzędowi zezwala kierownik urzędu lub upoważniony przez niego urzędnik.

§ 7.

Wydzielanie akt.

Wydzielanie akt jest to grupa czynności, dokonywanych w składnicy akt okresowo, a mających na celu:

a) zaliczenie akt do właściwej kategorji — A lub B;

b) pozostawienie w składnicy na dalszy okres czasu akt kategorji A i B, wiążących się jeszcze z pracą bieżącą urzędów;

c) przekazanie do właściwego archiwum na dalsze przechowywania akt kategorji A, niewiążących się z pracą bieżącą;

d) zniszczenie akt kategorji B, po wyłączeniu z nich dokumentów, stanowiących własność prywatną (§ 2 ust. 5).

Sposób i okresy wydzielania akt w urzędach ustalają właściwe władze, w zasadzie naczelne.

Wydzielania akt dokonywa urzędnik, prowadzący składnicę akt, w porozumieniu z przedstawicielem tego działu pracy, którego akta wydziela się.

§ 8.

Postępowanie z wnioskami dotyczącemi akt wydzielonych.

Kierownik urzędu rozpatruje wnioski powzięte przy wydzielaniu akt, poczem zawiadamia właściwe archiwum o zamierzeniach co do przekazania akt kategorji A do archiwum oraz co do zniszczenia akt kategorji B.

W zawiadomieniu tem należy podać, tak dla kategorji A, jak dla kategorji B, niezbędne dane orjentacyjne, jako to: określenie grup akt (działów pracy), okresy czasu, jakie obejmują, ilość (teczek, tomów, ksiąg) i t. p.

Jeżeli w ciągu 2 miesięcy dane archiwum nie podniesie żadnych zastrzeżeń bądź to co do przejęcia akt kategorji A, bądź to co do zniszczenia akt kategorji B, odnośne zamierzenia urzędu podlegają wykonaniu.

Instancja przełożona może sobie zastrzec przedstawienie jej do zatwierdzenia wniosków urzędu, dotyczących akt wydzielonych.

§ 9.

Przekazywanie akt kategorji A do archiwum.

Władze naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustalą właściwe archiwa, do których akta mają być przekazywane.

Akta przeznaczone do archiwum winny być uporządkowane według systemu, jaki był przyjęty przy układaniu ich w urzędzie; do przesyłki winien być dołączony spis akt (§ 6 p. b), względnie przy aktach, które były układane systemem liczb kolejnych, odnośne zapiski kancelaryjne (dziennik, rejestr i t. p.).

Koszty przekazania akt do archiwum ponosi urząd przekazujący.

§ 10.

Niszczenie akt kategorji B.

Akta kategorji B, przeznaczone do zniszczenia sprzedaje się do przerobienia na masę papierową.

Sposób postępowania przy sprzedawaniu akt oraz przeznaczenie uzyskiwanych ze sprzedaży kwot określą władze naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 11.

Wizytacja składnic akt przez organa służby archiwalnej.

Organa państwowej służby archiwalnej mają prawo na zasadzie upoważnienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydanego w porozumieniu z właściwą władzą naczelną, zaznajamiania się na miejscu ze sposobem prowadzenia składnic akt pod względem technicznym i z warunkami przechowywania akt.

Poczynione spostrzeżenia winny być podane do wiadomości kierowników odnośnych urzędów.

§ 12.

Przechowywanie akt tajnych i poufnych.

Przepisy niniejsze mają zastosowanie również do akt tajnych i poufnych z następującemi ograniczeniami:

a) akta tajne przechowuje się oddzielnie od jawnych pod specjalnem zabezpieczeniem i w zasadzie centralnie dla całego urzędu;

b) wydzielania akt tajnych dokonywa urzędnik upoważniony przez kierownika urzędu; wydzielający zasięga w razie potrzeby opinji kierownika komórki organizacyjnej, której akta dotyczą;

c) akt tajnych kategorji B nie wolno sprzedawać, lecz należy je niszczyć przez spalenie, spisując protokół z wyszczególnieniem akt spalonych;

d) wgląd organów służby archiwalnej w przechowywanie akt tajnych może mieć miejsce tylko za zgodą kierownika danego urzędu, niezależnie od upoważnienia, określonego w § 11 ustęp 1;

e) sposób przechowywania akt poufnych regulują władze naczelne we własnym zakresie.

Poz. 4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 grudnia 1931 r. w sprawie zniesienia ekspozytury starostwa sokalskiego w Bełzie w powiecie sokalskim, województwie lwowskiem.

---

z 5 stycznia Nr. 3 1932 roku

Poz. 5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o zatwierdzeniu zmian statutu przedsiębiorstwa państwowego „Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku".

Poz. 6. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1931 r. o utworzeniu urzędu notarjusza we Włocławku w okręgu Sądu Okręgowego we Włocławku.

z 7 stycznia Nr. 4 Rok 1932

Poz. 7. Obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1931 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 10 października 1931 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich cukrowni w województwie poznańskiem.

Poz. 8. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 31 grudnia 1931 r. w sprawie reorganizacji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie.

z 8 stycznia Nr. 5 Rok 1932

Poz. 9. Uchwała Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie statutu oganizacyjnego Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

z 9 stycznia Nr. 6 Rok 1932

z 11 stycznia Nr. 7 Rok 1932

z 12 stycznia Nr. 8 Rok 1932

Poz. 10. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 stycznia 1932 r. o wywłaszczeniu gruntów na rzecz rzymsko-katolickiej parafji w Kunowie, w gm. Kunów, pow. opatowskiego.

z 13 stycznia Nr. 9 Rok 1932

Poz. 11. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1931 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 15 lipca 1929 r., dotyczącego przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 26 kwietnia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie ryżu wyłuszczonego polerowanego oraz produktów ryżowych.

z 14 stycznia Nr. 10 Rok 1932

Poz: 12. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 13. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 14. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

z 15 stycznia Nr. 11 Rok 1932

Poz. 15. Wykaz długów Państwa i przez Państwo przyjętych gwarancyj finansowych na dzień 1 stycznia 1932 r.

z 16 stycznia Nr. 12 Rok 1932

Poz. 16. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Niepodległości z Mieczami, Krzyża Niepodległości oraz Medalu Niepodległości.

z 18 stycznia Nr. 13 Rok 1932

z 19 stycznia Nr. 14 Rok 1932

Poz. 17. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 stycznia 1932 r. w sprawie terminu sprzedaży akcyj złotowych Wileńskiego Banku Ziemskiego Spółki Akcyjnej, pozostałych po wymianie akcyj rublowych tego Banku.

Poz. 18. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 listopada 1931 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Husiatynie.

z 20 stycznia Nr. 15 Rok 1932

Poz. 19. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 stycznia 1932 r. w sprawie zwolnienia od osobnego zabezpieczenia celnego statków powietrznych, wprowadzanych na podstawie międzynarodowych książeczek z lotniczemi przepustkami granicznemi.

z 21 stycznia Nr. 16 Rok 1932

z 22 stycznia Nr. 17 Rok 1932

Poz. 20. Okólnik Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 grudnia 1931 r. Nr. BP—6910/31 w sprawie wykazu szkół powszechnych (zwrot opłat szkolnych).

z 23 stycznia Nr. 18 Rok 1932

Poz. 21. Umowa, ustalająca warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw: lwowskiego, ttanisławowskiego i tarnopolskiego z wyłączeniem powiatów: Brzozów, Jarosław, Krosno, Kolbuszowa, Łańcut, Nisko, Przeworsk, Rzeszów, Sanok, Strzyżów i Tarnobrzeg.

z 25 stycznia Nr. 19 Rok 1932

Poz. 22. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1932 roku.

Poz. 23. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1932 roku.

z 26 stycznia Nr. 20 Rok 1932

Poz 24. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 20 stycznia 1932 r. L. z. 2503/32.

Poz 25. Umowa ustalająca warunki pracy i płacy dla robotników rolnych na terenie województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, z wyłączeniem powiatów: Tarnobrzeg, Kolbuszowa, Nisko, Rzeszów, Łańcut, Przeworsk, Brzozów, Jarosław, Sanok, Strzyżów i Krosno.

z 27 stycznia Nr. 21 Rok 1932

Poz. 26. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 stycznia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uzupełnienia obwieszczenia z dnia 31 maja 1930 r. o warunkach uzyskania zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, upoważniających do otrzymywania kwitów wywozowych przy wywozie lnu trzepanego i pakuł lnianych trzepanych.

z 28 stycznia Nr. 22 Rok 1932

Poz. 27. Umowa, ustalająca warunki pracy i płacy dla dojarek, stale zatrudnionych dziennych robotników rolnych i dla sezonowych robotników rolnych na terenie województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, z wyłączeniem powiatów: Tarnobrzeg, Kolbuszowa, Nisko, Rzeszów, Łańcut, Przeworsk, Brzozów, Jarosław, Sanok, Strzyżów i Krosno.

z 29 stycznia Nr. 23 Rok 1932

Poz. 28. Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 stycznia 1932 roku w sprawie siedziby drugiego wydziału, powołanego do rozpoznawania spraw w postępowaniu doraźnem w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

z 30 stycznia Nr. 24 Rok 1932

Poz. 29. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 stycznia 1932 roku o wartości jednego grama czystego złota.

III.

Przedruki z innych wydawnictw urzędowych.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

z 28 grudnia Nr. 24 Rok 1931

187.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1931 r. Nr. OAB. p. j. 36 w sprawie przejazdów bezpłatnych przy powrocie ze szpitali publicznych osób, leczonych na koszt związków komunalnych.

1) Osoby niezamożne, które nie korzystają ze świadczeń organizacyj zabezpieczeń społecznych (Kas Chorych i t. p.) przewozi się bezpłatnie przy powrocie do miejsca zamieszkania ze szpitali publicznych, gdzie leczyły się na koszt związków komunalnych, kolejami państwowemi lub prywatnemi, pozostającemi w zarządzie P. K. P., w wagonach klasy III pociągów osobowych.

2) Ulgę wymienioną pod 1) stosuje kasa biletowa stacji wyjazdu powrotnego na podstawie poświadczenia szpitala, zawierającego: imię i nazwisko danej osoby, numer karty chorych oraz stacje wyjazdu i przeznaczenia. Do poświadczenia powinien być dołączony odpis pisma związku komunalnego, powiadamiającego o przyjęciu na siebie kosztów leczenia chorego, albo odpis orzeczenia właściwej władzy, nakładającego obowiązek pokrycia tych kosztów na związek komunalny lub też wreszcie zaświadczenie szpitala, stwierdzające, że koszty leczenia chorego są nieściągalne, gdyż nie można było ustalić związku komunalnego, obowiązanego do ich pokrycia.

3) Odprawa podróżnego odbywa się za biletem blankietowym bez pobierania opłat przejazdowych.

Na wydanym bilecie kasjer w części jego górnej wpisuje imię i nazwisko podróżnego, a w rubryce „według taryfy" — numer i datę niniejszego rozporządzenia („M. K. Nr. O. A. B p. j. 36 z dnia 10 grudnia 1931 r."), do grzbietu zaś biletu blankietowego dołącza poświadczenie szpitala wraz z załącznikiem (p. 2).

4) W razie przejścia do klasy wyższej bilet bezpłatny traci ważność.

5) Jeśli z biletu bezpłatnego korzysta inna osoba, niż wymieniona w poświadczeniu szpitala (p. 2) lub też osoba, nie mająca prawa do omawianej ulgi w myśl punktu 1 niniejszego rozporządzenia, uważa się ją za podróżnego, jadącego bez biletu. Podróżny taki ponosi wszelkie prawem przewidziane skutki oraz uiszcza opłaty, przewidziane w wypadku przejazdu bez biletu.

Za nieprawidłowe wydanie poświadczenia (p. 2) odpowiada wydawca, na którym kolej może dochodzić odszkodowania, prawnie przewidzianego.

6) Przepisy powyższe (p. 1—5) wchodzą w życie od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

VI.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

2.

Okólnik Nr. 2

z dnia 4 stycznia 1932 r.

(Wojsk. 362/3) o inwalidach wojennych (ważność okólników M. S. Wewn. Nr. 18 i 125 z 1923 r.)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, że zawarte w zbiorze zarządzeń Min. Spr. Wewn. okólniki Nr. 18 z dn. 23.II. 1923 r. Nr A. W. 306 (str. 376) i Nr. 125 z dn. 22.X 1923 r. Nr. A. W. 1994/23 (str. 379) przestały być aktualne z chwilą wydania przez Min. Pracy i Opieki Społ. pisma okólnego Nr. 2084/0 V. z dn. 12.III 1930 r. w związku z rozporządzeniem wykonawczem z dn. 10 I.1923 r., zmienionem rozporządzeniem z dn. 6.VII.29 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 429).

3.

Okólnik Nr. 3

z dnia 8 stycznia 1932 r.

(OB. 4847/5) o pokojach gościnnych.

Do

P. P. Wojewodów.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 28 kwietnia 1931 r. Nr. 72 (OB. 4847) w sprawie pokojów gościnnych oznajmiam, co następuje:

Z pokojów gościnnych, urządzonych w myśl powyższego okólnika mogą korzystać w zasa-

dzie tylko urzędnicy państwowi administracji ogólnej oraz urzędnicy samorządowi w wypadkach odbywania podróży służbowej (nie delegacji). Pan Wojewoda we własnym zakresie działania rozważy możliwość dopuszczenia wyjątków od tej zasady.

Urzędnika, który ma zamiar skorzystać z pokoju, należy uprzednio poinformować, że korzystanie z pokoju pociągnie za sobą zmniejszenie przypadających mu diet o 10%, a to przy analogicznem zastosowaniu postanowienia, zawartego w ostatnim ustępie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826). W związku z tem fakty korzystania z pokojów gościnnych winny być każdorazowo odnotowywane na zleceniach wyjazdów służbowych zainteresowanych urzędników.

4.

Okólnik Nr. 4

z dnia 9 stycznia 1932 r.

(SG. 40/1) o zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych komunalnych kas oszczędności.

Do

P. P. Wojewodów.

W związku z zapytaniem jednego z Panów Wojewodów, czy preliminarze budżetowe komunalnych kas oszczędności podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) nie zawiera przepisów, dotyczących zatwierdzania preliminarzy budżetowych kom. kas oszczędn. W § 9 lit. h statutu normalnego dla komunalnych kas oszczędności stanowiącego załącznik do rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dn. 26.III.28 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 424) powiedziano, że „ustalanie preliminarzy kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane" — należy do kompetencji rady kasy.

Przy wydawaniu bowiem powołanych wyżej przepisów prawnych—intencją ustawodawcy było nadanie komunalnym kasom oszczędności, jako instytucjom o odrębnej osobowości prawnej i do specjalnych celów powołanych—możliwie dużej swobody działania w zakresie prowadzonych przez nie czynności, wymagających niejednokrotnie szybkiego przystosowania się do ewent. zmian konjunktury na rynku finansowym, co byłoby w znacznym stopniu utrudnione, gdyby preliminarze budżetowe i ich częste uzupełnienia podlegały zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Władza nadzorcza posiada zresztą dostateczne prerogatywy zawarte w art. 32 gim wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności i w razie stwierdzenia, że gospodarka danej kasy jest prowadzona niezgodnie z ustalonym przez radę kasy budżetem i ze szkodą dla instytucji—władza ta jest uprawniona do wydania niezbędnych zarządzeń, celem usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, nie wyłączając prawa rozwiązania organów kasy i ustanowienia na jej koszt komisarza.

Reasumując powyższe należy stwierdzić, iż z chwilą wejścia w życie powołanych na wstępie przepisów prawnych o komunalnych kasach oszczędności — preliminarze budżetowe tych instytucyj *nie podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej*, powinny być jednak władzy tej przedstawiane do wiadomości.

5.

Okólnik Nr. 5

z dnia 12 stycznia 1932 r.

(Pers 1206/1) w sprawie nadawania wakujących stanowisk cywilnych państwowych i samorządowych wysłużonym podoficerom zawodowym.

Do

P.P. Wojewodów, Komisarza Rzadu w Warszawie Prezydenta miasta st. Warszawy, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego i Naczelnika Urzędu dla Spraw Mniejszości w Katowicach.

Według art. 99 ustawy z dnia 18.VII.1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 603 z 1927 r.) podoficerom zawodowym przeniesionym do rezerwy lub pospolitego ruszenia, o ile przesłużyli na stanowisku podoficerów zawodowych co najmniej lat 12, zapewnia Państwo pierwszeństwo w otrzymaniu odpowiadających ich kwalifikacjom stanowisk cywilno-państwowych, samorządowych lub w zakładach i instytucjach subwencjonowanych przez Państwo.

Zasada powyższa została szerzej rozwinięta w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29.X.1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 666), które określiło zarazem tryb postępowania, w jakim wakujące stanowiska mają być nadawane wysłużonym podoficerom zawodowym.

W wykonaniu powyższych przepisów zarządzam, co następuje:

1) We wszystkich podległych mi władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych

wysłużeni podoficerowie zawodowi mają pierwszeństwo w uzyskaniu stanowisk kancelistów, rachmistrzów, laborantów technicznych, młodszych kontrolerów żywności, młodszych dezynfektorów, młodszych laborantów pomocniczych, młodszych dozorców chorych, posterunkowych policji województwa śląskiego i woźnych, wykazanych w punktach D i E okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 18 (OP. 17099/1 Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 2 p. 35 z r. 1931), oraz stanowisk posterunkowych policji państwowej.

Na obszarze województwa śląskiego, zgodnie z postanowieniem art. 33 ustawy konstytucyjnej z dn. 15.VII 1920 r., zawierającej statut organiczny województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497), w brzmieniu nadanem ustawą konstytucyjną z dnia 8 III.1921 r. (Dz.U.R.P. Nr. 26, poz. 146) — pierwszeństwo przy obsadzaniu wolnych stanowisk przysługuje tym tylko kandydatom z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych, którzy pochodzą ze Śląska.

2) Wszystkie gminy wiejskie i miejskie, powiatowe i wojewódzkie związki komunalne obowiązane są do udzielania wysłużonym podoficerom zawodowym pierwszeństwa w uzyskiwaniu w swoich urzędach, zakładach i przedsiębiorstwach stanowisk, odpowiadających stanowiskom III kategorji oraz stanowiskom, zaliczonym do kategorji stanowisk funkcjonarjuszów niższych w państwowej służbie cywilnej, względnie stanowisk dostępnych dla pracowników z pełnem lub częściowem wykształceniem niższem.

3) Celem wykonania tego obowiązku władze powołane do przyjmowania (mianowania) na wszystkie stanowiska o których mowa w punktach 1 i 2 niniejszego zarządzenia, nie będące stanowiskami posterunkowych policji, pismem według załączonego wzoru Nr. 1 zawiadamiają bezpośrednio Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Biuro Personalne) o zawakowaniu każdego tego rodzaju stanowiska, najpóźniej w ciągu dni 14 od jego zawakowania. O zawakowaniu stanowisk posterunkowych policji państwowej zawiadamiają władze policyjne bezpośrednio Ministerstwo Spraw Wojskowych (Biuro Personalne) w sposób ustalony przez Komendę Główną Policji Państwowej w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych i w terminach przez obowiązujące przepisy przewidzianych. O zawakowaniu stanowisk posterunkowych policji województwa śląskiego Komenda Główna tej Policji zawiadamia bezpośrednio Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Biuro Personalne) pismem według załączonego wzoru Nr. 2 w terminie, wskazanym w zdaniu pierwszym niniejszego punktu.

4) Zgodnie z cytowanem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29.X.1926 r. kandydatów na wykazane stanowiska kwalifikuje i przedstawia władzom uprawnionym do nadania tych stanowisk „Komisja kwalifikacyjna dla nadawania stanowisk cywilnych wysłużonym podoficerom zawodowym", czynna przy Biurze Personalnem Ministerstwa Spraw Wojskowych. Na ręce przewodniczącego tej Komisji winny być przesyłane podania podoficerów o posady.

5) Kandydatami na posady cywilno-państwowe i samorządowe na podstawie art 99 ustawy z dn. 18.VII.1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 698) mogą być:

a) wysłużeni podoficerowie zawodowi, którzy uprzednio podczas udzielonego sobie urlopu z wojska w myśl art. 88 tej ustawy, odbyli służbę przygotowawczą i złożyli z pomyślnym wynikiem egzamin praktyczny;

b) podoficerowie zawodowi, którzy służby przygotowawczej nie odbyli i zgłaszają się o posadę cywilną z prawem do płatnego urlopu z wojska na przeciąg czasu od 3 do 6 miesięcy w myśl cytowanego art. 88-go;

c) wysłużeni podoficerowie, z którymi stosunek wojskowej służby czynnej został rozwiązany i którym wobec tego prawo do płatnego urlopu dla odbycia praktyki już nie przysługuje.

Kandydatów wymienionych pod a), w razie zakwalifikowania ich przez Komisję kwalifikacyjną, należy przy przyjęciu do cywilnej służby państwowej mianować odrazu w stopniu dla odpowiedniego stanowiska przewidzianym.

Zakwalifikowanych kandydatów z pośród podoficerów zawodowych, wymienionych pod b) i c), można w cywilnej służbie państwowej tylko dopuszczać do służby przygotowawczej.

Na podstawie jednak art. 12 ustępu 3-go ustawy o państwowej służbie cywilnej upoważniam podległe mi władze, uprawnione do mianowania, do skracania czasu służby przygotowawczej do 6 miesięcy tym podoficerom zawodowym, którzy w czasie sześciomiesięcznej praktyki nabędą kwalifikacyj, uzdalniających ich w zupełności do objęcia stanowisk III kategorji.

Co się tyczy posad w służbie samorządowej, to w wypadkach, gdy gmina wiejska lub miejska, albo powiatowy wzgl. wojewódzki związek komunalny stosuje przepisy analogiczne do obowiązujących w państwowej służbie cywilnej — należy przy przyjęciu podoficera zawodowego do służby samorządowej kierować się analogicznie zasadami, podanemi w ustępach drugim i trzecim niniejszego punktu. W przeciwnym razie stosować do kandydatów z pośród podoficerów zawodowych te same zasady, co i do innych kandydatów, przyjmowanych do służby przez dany związek komunalny, mając jednak na uwadze, że podoficer zawodowy, korzystający z urlopu w myśl art. 88 ustawy z dnia 18.VII.1924 r., pobiera uposażenie z wojska, a przeto w czasie trwania tego urlopu praca jego w gminie czy związku komunalnym nie może być płatną.

Warunki przyjęcia na każde wakujące stanowisko w służbie samorządowej mają być podane w piśmie, o którem mowa w punkcie 3 niniejszego zarządzenia.

6) O zakwalifikowaniu kandydatów na poszczególne wakujące stanowiska w służbie państwowej i samorządowej, Komisja kwalifika-

cyjna zawiadamia bezpośrednio władze, powołane do mianowania (przyjmowania do służby), przesyłając im równocześnie podania kandydatów. Władze te powinny w przeciągu 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia rozstrzygnąć o przyjęciu lub nieprzyjęciu kandydata.

W wypadku przyjęcia zawiadamiają one bezpośrednio kandydata i Komisję kwalifikacyjną, przyczem w zawiadomieniu o przyjęciu należy wymienić rodzaj stanowiska, grupę i szczebel uposażenia oraz podać termin, w którym stanowisko musi być objęte.

W wypadku nieprzyjęcia władza zawiadamia o tem Komisję kwalifikacyjną, zwracając podanie, przyczem komunikuje powody nieprzyjęcia.

7) Gdy Komisja kwalifikacyjna na wakujące stanowisko, wymienione w punkcie 1 względnie 2 niniejszego zarządzenia, niema narazie odpowiedniego kandydata, to stanowisko to, o ile nie jest ono stanowiskiem posterunkowego, może władza powołana do mianowania obsadzić czasowo przez osobę cywilną w charakterze pracownika kontraktowego, przyjętego na czas określony, nie dłuższy od jednego miesiąca; w razie zaś potrzeby zatrzymania pracownika tego na czas dłuższy, zatrzymanie może nastąpić na podstawie nowej takiejże umowy. O ileby w ciągu sześciu miesięcy od chwili zawakowania posady nie znalazł się odpowiedni kandydat z pośród podoficerów zawodowych, stanowisko może być — stosownie do § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 1926 r. nadane na stałe osobie cywilnej, która obowiązki, z tem stanowiskiem związane, pełniła w charakterze pracownika kontraktowego. Stanowiska posterunkowych w wypadku wyżej wymienionym mogą być obsadzane przez osoby cywilne odrazu definitywnie, nie wcześniej jednak jak po otrzymaniu zawiadomienia Komisji o braku kandydatów.

8) Powyższe postanowienia mają analogiczne zastosowanie do kandydatów z pośród posiadających dostateczne kwalifikacje inwalidów wojennych, którym pierwszeństwo przy obsadzaniu stanowisk w służbie cywilno-państwowej i samorządowej oraz posad w przedsiębiorstwach i zakładach państwowych lub samorządowych zastrzegła ustawa z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195 — art. art. 53 i 54).

9) Nadto Komisja kwalifikacyjna Ministerstwa Spraw Wojskowych jest uprawniona — w razie braku kandydatów z pośród inwalidów wojennych lub wysłużonych podoficerów zawodowych — proponować władzom powołanym do mianowania, posiadających odpowiednie kwalifikacje kandydatów z pośród b. wojskowych Armji Polskiej, a zwłaszcza z pośród szeregowych nadterminowych, którzy w razie zaproponowania ich przez Komisję kwalifikacyjną winni być przy przyjmowaniu do służby na wakujące stanowiska w służbie państwowej traktowani narówni z podoficerami zawodowymi i których przyjmowanie na tychże warunkach do służby w urzędach, zakładach i przedsiębiorstwach samorządowych winno być jak *najusilniej* zalecone, gdyż wymaga tego interes Państwa, ponieważ zachęci to do służby nadterminowej i zapewni wojsku dostateczną ilość tanich a cennych instruktorów.

10) W terminie do dnia 1 marca 1932 r. należy nadesłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych na formularzach załączonego wzoru (Nr. 3) dane co do rodzaju i ilości stanowisk, wskazanych w punktach 1 i 2 niniejszego zarządzenia, istniejących na podwładnem Panom terytorjum względnie w urzędach, zakładach, instytucjach i przedsiębiorstwach Panom podległych, oraz dane co do warunków i kwalifikacyj, wymaganych do uzyskania poszczególnych stanowisk.

Dane powyższe zostaną zużytkowane jako materjał do ustalenia i zakomunikowania Ministerstwu Spraw Wojskowych, jaka corocznie ilość kandydatów może liczyć na uzyskanie stanowisk każdego z rodzajów, wskazanych w p. 1 i 2 niniejszego zarządzenia i jakie kwalifikacje winni starać się uzyskać poszczególni kandydaci.

W razie powstawania nowych stanowisk, wskazanych w p. 2 niniejszego zarządzenia, należy zawiadamiać o tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Biuro Personalne), komunikując równocześnie dane, podane w ustępie pierwszym niniejszego punktu.

11) Kontrola ścisłego stosowania przepisów niniejszego zarządzenia winna być wykonywana przez funkcjonarjuszów, przeprowadzających inspekcje (lustracje) odnośnych urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw. O każdem zauważonem niezastosowaniu się do zarządzenia niniejszego należy donosić Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, przesyłając równocześnie akta dochodzeń co do okoliczności, które je spowodowały.

12) Równocześnie uchyla się postanowienia okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia 1928 r. Nr. 9/O. P. 194/4-R-28 (Zbiór Zarządzeń Minist. Spraw Wewnętrz. str. 1594 p. 3).

Wzór Nr. 1. Załącznik do okólnika M. S Wewn. Nr. Pers. 1206/1.

Nazwa urzędu (zakładu, instytucji i przedsiębiorstwa) Miejscowość data

Nr.

Zawiadomienie o wakującym stanowisku..............................

w..............................

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Biuro Personalne).

Z dniem:

Zawakuje (owało) w (wskazać nazwę urzędu, zakładu, przedsiębiorstwa i nazwę miejscowości,

w której się urząd, zakład lub przedsiębiorstwo znajduje):

stanowisko (wskazać jakie stanowisko zawakuje lub zawakowało):

które może otrzymać tylko kandydat, odpowiadający następującym warunkom: (przytoczyć szczegółowo warunki i kwalifikacje wymagane od kandydata na wakujące stanowisko np. wiek, stopień wykształcenia ogólnego i ewentualnie stopień i rodzaj wykształcenia specjalnego, znajomość jezyków, długość i rodzaj praktyki, niekaralność i t. p.):

Kandydat winien przedstawić (wskazać wszystkie te dokumenty, zaświadczenia i t. p., które winny być dołączone do podania kandydata i będą przed nadaniem stanowiska wymagane):

Warunki te i dokumenty są wymagane (wskazać, na jakiej podstawie prawnej sa wymagane lub też, w razie jej braku, powód, dla którego są wymagane):

Przyjęty na stanowisko wyżej wymienione zostanie zaangażowany w charakterze (wskazać jakiego rodzaju stosunek służbowy zostanie zawiązany z przyjętym, mianowicie: stały, prowizoryczny lub kontraktowy, wysokość uposażenia i ewentualnych dodatków do niego pieniężnych i w naturze, które przyjęty uzyska oraz czy i do jakiego zaopatrzenia emerytalnego będzie miał prawo):

Władzą, powołaną do rozpatrzenia podań kandydatów oraz do mianowania (przyjęcia) na stanowisko powyższe jest (wskazać władzę i jej adres):

Stanowisko to w przeciągu sześciu miesięcy od zawakowania oczekiwać będzie na kandydata, wskazanego przez Komisję kwalifikacyjną dla nadawania stanowisk cywilnych wysłużonym podoficerom zawodowym, a w razie potrzeby obsadzenia go przed zaproponowaniem przez Komisję kandydata pracownik, przyjęty na nie, zostanie usunięty najdalej z upływem miesiąca, następującego po miesiącu, w którym nadesłane zostanie przez Komisję podanie odpowiedniego kandydata.

Podpis.

Wzór Nr. 2.

Załącznik do okólnika M. S. Wewn. Nr. Pers. 1206/1.

Nr. Miejscowość, data

Zawiadomienie o wakującem stanowisku posterunkowego policji województwa śląskiego.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Biuro Personalne).

Z dniem: zawakuje

stanowisko posterunkowego policji województwa śląskiego, które może otrzymać tylko kandydat, odpowiadający następującym warunkom: (przytoczyć szczegółowo warunki i kwalifikacje wymagane od kandydata na wakujące stanowisko np. pochodzenie ze Śląska, wiek, stopień wykształcenia ogólnego i ewentualnie stopień i rodzaj wykształcenia specjalnego, znajomość języków, zdolność fizyczna i umysłowa, niekaralność i t. p.):

Kandydat winien przedstawić (wskazać wszystkie te dokumenty, zaświadczenia i t. p., które winny być dołączone do podania kandydata i będą przed nadaniem stanowiska wymagane)

Warunki te i dokumenty są wymagane (wskazać, na jakiej podstawie prawnej są wymagane lub też, w razie jej braku, powód, dla którego są wymagane):

Przyjęty na stanowisko wyżej wymienione zostanie zaangażowany w charakterze (wskazać jakiego rodzaju stosunek służbowy zostanie zawiązany z przyjętym oraz wysokość uposażenia i ewentualnych dodatków do niego, które przyjęty uzyska):

Podania i dokumenty kandydatów, zakwalifikowanych na stanowisko powyższe należy nadesłać do Komendy Głównej Policji Województwa Śląskiego w Katowicach.

Podpis.

Wzór Nr. 3

Załącznik do okólnika M. S. Wewn. Nr. Pers. 1206/1.

Miejscowość: .... data........

Władza (urząd)

Nr.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
(Biuro Personalne)

Wykaz stanowisk nadających się do obsadzania podoficerami zawodowymi

Nr. porz.	Oznaczenie stanowiska	W jakich urzędach, zakładach, instytucjach, przedsiębiorstwach takie stanowiska istnieją	Ogólna ilość stanowisk, wykazanych w rubr. 2	Przybliżona ogólna ilość zwalniających się corocznie stanowisk tego rodzaju wskutek ubytku naturalnego	Warunki i kwalifikacje, które musi posiadać kandydat na tego rodzaju stanowisko (rubr. 2)	Na jakiej podstawie prawnej poszczególne warunki i kwalifikacje są wymagane	Wysokość uposażenia przywiązanego do stanowiska (rubr. 2) oraz ewentualne dodatki i t. p.	Czy otrzymujący stanowisko wskazane w rubr. 2 mogą uzyskać prawo do zaopatrzenia emerytalnego i z jakiego rodzaju funduszów będzie płatne ewent. zaopatrzenie (państwowych, komunalnych, specjalnych i t.p.)	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6.

Okólnik Nr. 6

z dnia 13 stycznia 1932 r.

(AC. 15882/1) o uchyleniu § 42 instrukcji o prowadzeniu izraelickich metryk urodzin, zaślubin i śmierci.

Do

P. P. Wojewodów województw południowych.

W związku ze sprawozdaniami kwartalnemi nadsyłanemi Głównemu Urzędowi Statystycznemu w wykonaniu postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o statystyce ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 76) ujawniono, iż prowadzący metryki izraelickie na podległym P. Wojewodzie obszarze dokonywują niejednokrotnie jeszcze dotąd zapisu dzieci martwo-urodzonych nietylko, jak należy w księgach urodzeń, ale również w księgach zgonów.

Ten tryb postępowania uzasadniony swego czasu przepisem § 42 instrukcji o prowadzeniu izraelickich metryk urodzin, zaślubin i śmierci (por. rozporządzenie Min. Spr. Wewn., Min. Sprawiedliwości i Min. Wyzn. i Oświecenia z dnia 15 marca 1875 r. L. 12944, ogłosz. rozporządzeniem Namiestnictwa z dn. 14 września 1876 r. — D. U. K. Nr. 55 ex 1876) — obecnie nie może mieć zastosowania, albowiem powołany przepis instrukcji metrykalnej uchylony został cyt. na wstępie rozporządzeniem o statystyce ruchu ludności, które, jako lex posterior, w swym art. 6 wyraźnie opiewa „począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r. będą na całym obszarze Rzeczypospolitej martwo urodzeni wpisywani wyłącznie do akt stanu cywilnego względnie ksiąg metrykalnych *urodzeń*".

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o wydanie właściwym urzędom odpowiedniego w tym względzie zarządzenia z jednoczesnem pouczeniem, że tego rodzaju zapis w księgach urodzin zaopatrzony być winien każdorazowo wzmianką, iż dziecko urodziło się martwe.

7.

Okólnik Nr. 7

z dnia 13 stycznia 1932 r.

(AC. 4934/3) o utracie obywatelstwa polskiego.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Okólnik Nr. 37 z dn. 18.III.1931 L. AC. 4934/2 uzupełnia się w tym kierunku, że we-

dług art. 13 tureckiej ustawy Nr. 1312 z dn. 28.V.1928 r. cudzoziemka poślubiająca obywatela tureckiego nabywa obywatelstwo męża.

Wskazówki zawarte w okólniku, dotyczące obywatelstwa tureckiego, odnoszą się zatem tylko do małżeństw zawartych przed wydaniem wyżej wspomnianej ustawy tureckiej.

8.

Okólnik Nr. 8

z dnia 16 stycznia 1932 r.

(AA. 1985/2) o wędrownych kinoteatrach z aparatami „Pathe-Baby“ i t. p.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Postępujący szybko rozwój techniki kinematograficznej wysunął zagadnienie, wymagające ustosunkowania się do niego władz administracji ogólnej. Chodzi mianowicie o sprawę traktowania przez wymienione władze przedsiębiorstw urządzających sposobem objazdowym przedstawienia kinematograficzne przy pomocy aparatów małego typu o t. zw. „zimnem świetle i nie palącej się wąskiej taśmie“ np. „Pathe-Baby“, „Pathe-Kid“, „Pathe-Rural“ i t. p.

Z uwagi na to, że obowiązujące na obszarze Państwa przepisy sprawy tej specjalnie nie regulują (rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 18 września 1912 r. Dz. u. p. Nr. 191) obowiązujące w województwach południowych dotyczy tylko kinoteatrów, posługujących się aparatami normalnemi; takich kinoteatrów dotyczą również postanowienia §§-ów 33. b., 55 p. 4 i 61 ordynacji przemysłowej dla Rzeszy Niemieckiej, obowiązującej na obszarze województw zachodnich—Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — w uzupełnieniu okólnika Nr. 111 z dnia 10 lipca 1922 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1576), opierając się na postanowieniach art. 4 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z dnia 22 marca 1928 r. ustala, co następuje:

1) Władzą rzeczowo właściwą do udzielania zezwoleń na urządzanie wymienionych wyżej przedstawień jest w I instancji powiatowa władza administracji ogólnej — w konsekwencji czego sprawy tego rodzaju w II instancji będą załatwiane przez wojewódzkie władze administracji ogólnej, a nie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jak to było dotychczas.

2) We wspomnianych zezwoleniach należy wyraźnie określić charakter przedsiębiorstwa i rodzaj aparatu.

3) Zezwolenia na urządzanie omawianych przedstawień kinematograficznych mogą być udzielane tylko do miejscowości nie posiadających stałych kinoteatrów.

Zarazem wobec stwierdzenia, iż Panowie Wojewodowie odmowne decyzje na podania o zezwolenie urządzenia wspomnianych przedstawień uzasadniają między innemi względami technicznemi, a w szczególności nieodpowiedniem urządzeniem kabiny projekcyjnej i brakiem u petentów fachowych kwalifikacyj, niezbędnych do obsługiwania kinoaparatu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, iż powołane okoliczności nie mogą być uważane za dostateczny powód do odmowy zezwolenia, a to z powodów następujących:

a) ze względu na niepalność taśmy filmowej i odpowiednią wentylację, zapobiegającą rozgrzaniu się aparatu i filmu, wyświetlanie filmów wspomnianemi aparatami może odbywać się w salach szkolnych lub innych lokalach publicznych, które nie są specjalnie budowane na cele przedstawień kinematograficznych, a zatem bez specjalnych kabin projekcyjnych.

Natomiast warunki dotyczące bezpieczeństwa publicznego w związku z nagromadzeniem się znacznej ilości ludzi, muszą być oczywiście zachowane;

b) rygorystyczne traktowanie sprawy kwalifikacyj fachowych osób, obsługujących aparaty projekcyjne kinoteatrów stałych i tych objazdowych, które posługują się normalnemi aparatami jest uzasadnione koniecznością zagwarantowania bezpieczeństwa publicznego wobec łatwopalności filmu celuloidowego, zwłaszcza przy używaniu w aparacie światła łukowego;

c) wspomniana konieczność nie zachodzi przy wyświetlaniu filmu omówionemi aparatami małego typu;

d) w obowiązujących na obszarze centralnych, wschodnich i zachodnich (z wyjątkiem województwa śląskiego) województw przepisach brak jest postanowień, normujących kwestję kwalifikacyj fachowych kinooperatorów a powołane wyżej rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 18 września 1912, obowiązujące w województwach południowych dotyczy kinooperatorów, zatrudnionych w kinoteatrach, które posługują się aparatami normalnemi i filmem celuloidowym łatwopalnym.

9.

Okólnik Nr. 9

z dnia 18 stycznia 1932 r.

(AP. 122/3) w sprawie strefy nadgranicznej.

Do

P. P. Wojewodów: białostockiego, wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i tarnopolskiego.

I. Ustalenie i wytyczenie strefy nadgranicznej.

W związku z pkt. II pisma okólnego z dnia 3.IV.1928 r. Nr. AP. 786/28 zarządzam co następuje:

1. P. P. Wojewodowie przystąpią niezwłocznie do ostatecznego ustalenia i wytyczenia stre-

fy nadgranicznej stosownie do postanowień art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 986).

2. W tym celu P. P. Wojewodowie powołają niezwłocznie komisje, zasadniczo pod swojem przewodnictwem, w składzie:

a) przedstawicieli Urzędu Wojewódzkiego,
b) „ Korpusu Ochrony Pogranicza,
c) przedstawicieli Policji Państwowej,
d) „ zainteresowanego Starostwa.

Do komisyj tych P. P. Wojewodowie zaproszą również przedstawicieli właściwych władz wojskowych i celnych. Gdyby jednak udział tych władz w komisjach natrafiał na przeszkody, pozostawiam P. P. Wojewodom swobodę uzgodnienia z niemi ustalenia strefy nadgranicznej w inny sposób, tak jednak, aby tok prac przez to nie uległ zwłoce.

3. Komisje zbadają materjał zebrany przez P. P. Wojewodów na podstawie wyżej wymienionego zarządzenia z dnia 3 kwietnia 1928 r. i ustalą szczegółowo i ostatecznie granicę strefy nadgranicznej. W razie potrzeby komisje winne ustalić przebieg granicy strefy na miejscu.

4. Przy ustalaniu szerokości strefy nadgranicznej i jej granicy należy przedewszystkiem kierować się potrzebami należytej ochrony granicy i względami bezpieczeństwa, przyczem należy również brać pod uwagę interesy ludności miejscowej. Komisje winny zatem także, jeśli to się jeszcze nie stało, zasięgnąć opinij zainteresowanych magistratów i zarządów gmin wiejskich.

5. Zasadniczo szerokość strefy nadgranicznej nie powinna przekraczać 2 klm. i tam gdzie to jest wskazane, może także być węższa. Tylko w wypadkach przewidzianych w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej gdy warunki komunikacyjne, specjalne względy bezpieczeństwa, potrzeby ochrony granic i t. p. tego wymagają, strefa nadgraniczna może być rozszerzona do 6 klm. Rozszerzenie takie winno być należycie w protokółach komisyj uzasadnione. Zasadniczo linja strefy nadgranicznej winna iść wzdłuż granic gmin przytykających do granicy Państwa. Dzielenie linją strefy nadgranicznej poszczególnych gmin nie powinno mieć miejsca, poza temi wypadkami, gdy w inny sposób nie możnaby utrzymać maksymalnej szerokości strefy nadgranicznej, lub gdy specjalne względy terenowe tego koniecznie wymagają (np. włączenie lub wyłączenie pewnej drogi, obszaru wodnego i t. p.). W każdym razie nie należy dzielić gromad wiejskich, lub gruntów poszczególnych właścicieli.

6. Ustaloną i wytyczoną w sposób powyższy strefę nadgraniczną, komisja winna uwidocznić na mapach granicznych szkicowo z podaniem również punktów, w których winny być umieszczane w terenie znaki oznaczające przebieg linji strefy nadgranicznej (ustęp ostatni art. 5 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej). Jednocześnie należy sporządzić szczegółowy wykaz gmin i miejscowości objętych strefą nadgraniczną.

7) Panowie Wojewodowie po rozpatrzeniu wniosków komisyj przygotują szczegółowe zarządzenia, o których mowa w art. 5 wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej i projekt tego zarządzenia wraz z protokółami komisyj i mapami przed jego ostatecznem zatwierdzeniem i podaniem do wiadomości publicznej, prześlą Ministerstwu do dnia *1 marca 1932 r.* do aprobaty z ewentualnemi swemi uwagami, gdyby projekt P. Wojewody odbiegał od wniosków komisyj.

8) Sprawę ustawienia znaków Ministerstwo ureguluje oddzielnie po porozumieniu się z Ministerstwem Robót Publicznych. W szkicach linji strefy i w razie potrzeby w protokółach, należy zaznaczyć gdzie istnieją już znaki, które będą mogły pozostać.

II. Ograniczenia w strefie nadgranicznej.

1) Po ustaleniu i podaniu do wiadomości publicznej strefy nadgranicznej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przystąpi do wydania rozporządzeń i zarządzeń, o których mowa w art. 6, 7, 8 i 13 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa i których dotyczą wnioski P. P. Wojewodów nadesłane na skutek zarządzenia z dnia 3 kwietnia 1928 r.

2) Do czasu ustalenia tej strefy, przypominam, że stosownie do art. 29 wspomnianego rozporządzenia o granicach Państwa, w dotychczasowej strefie nadgranicznej obowiązują nadal ograniczenia zawarte w rozporządzeniu Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 426), o czem Ministerstwo zawiadomiło P. P. Wojewodów pismem okólnem z dnia 13 czerwca 1930 r. Nr. 666/2/p./28.

3. Ze względu na potrzeby bezpieczeństwa i ochrony granicy i w związku z zauważonym w ostatnich czasach wzmożonym nielegalnym ruchem przez granicę, zwracam przedewszystkiem uwagę na konieczność stosowania w całej rozciągłości postanowień art. 6 rozporządzenia Rady Obrony Państwa. Co do pkt. b) tego artykułu zaznaczam, że ulgi wprowadzone w swoim czasie dla poszczególnych osiedli miejskich przez niektórych Panów Wojewodów za zgodą Ministerstwa Spraw Wewnętrznych mogą pozostać w dalszym ciągu. Należy jednak porozumieć się z właściwymi dowódcami brygad K. O. P. i ulgi te cofnąć, gdyby to ze względów bezpieczeństwa i ochrony granicy okazało się bezwzględnie koniecznem. Zaświadczenia i pozwolenia w artykule tym wymienione mogą być wystawiane na dowodach osobistych tym osobom, które dowody takie już posiadają. Pozwolenia starostowie winni wydawać po uprzedniem porozumieniu się z właściwemi organami K. O. P. i Policji Państwowej.

Zechcą Panowie Wojewodowie w tej sprawie wydać niezwłocznie stosowne pouczenie podległym władzom administracji ogólnej.

4. Ponieważ w strefie nadgranicznej trzymanie psów nie na uwięzi poza ogrodzonemi siedzibami jest ze względu bezpieczeństwa niedopuszczalne, zechcą P. P. Wojewodowie wydać rozporządzenie porządkowe zakazujące trzymania psów nie na uwięzi poza granicą siedziby, a także w jej granicach, o ile nie jest ona zagrodzona w taki sposób, żeby pies nie mógł się z niej wydostać, oraz zakazujące prowadzenia psów nie na smyczy lub łańcuchu.

5. O wydanych zarządzeniach, o których mowa w pkt. 3 i 4 niniejszego ustępu, zechcą mnie P. P. Wojewodowie zawiadomić.

10.

Okólnik Nr. 10

z dnia 19 stycznia 1932 r.

(AA. 3603) o terminach przy wnoszeniu odwołań przez funkcjonarjuszów państwowych w sprawach służbowych.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Naczelnika Urzędu dla Spraw Mniejszości w Katowicach i Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych.

Jeden z P. P. Wojewodów wysunął kwestję, czy funkcjonarjusz państwowy, który zamierza zaskarżyć w trybie odwoławczym decyzję wyższej swej władzy przełożonej, wydaną w sprawie wynikłej ze stosunku służbowego, winien wnieść odwołanie wprost do tej władzy, która decyzję wydała (w myśl art. 89 ust. 1 post. admin.), czy też ma obowiązek przestrzegania drogi służbowej zgodnie z art. 25 pkt. 5 (ustawy z dnia 17.II 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164 ex 1922), a co zatem idzie wnieść odwołanie do swej *bezpośredniej* władzy przełożonej.

Wyjaśniając powyższe wątpliwości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia, co następuje:

Art. 25 p. 5 u. o p. sł. c. nakazuje urzędnikowi wnosić „wszelkie prośby, przedstawienia i zażalenia w sprawach osobistych i urzędowych, wynikających ze stosunku służbowego" „w drodze służbowej, a tylko w wypadkach, których rodzaj sprawy tego wymaga—bezpośrednio do wyższych władz przełożonych".

Powyższy przepis, jak widać wyżej, nie wymienia „odwołań" i „skarg", a tylko operuje terminami: „próśb, przedstawień i zażaleń". Wymienione kompleksy pojęć różnią się między sobą w prawie administracyjnem bardzo znacznie. Gdyby nawet przyjąć, że termin „zażaleń" kryje w sobie pojęcie „odwołań" — to wówczas pozostaje jeszcze ostatnie zdanie cytowanego przepisu, który dopuszcza bezpośrednie ich wnoszenie „do wyższych władz przełożonych", „w wypadkach, w których rodzaj sprawy tego wymaga".

Właśnie tego rodzaju sprawami z mocy szczególnych przepisów są odwołania w toku instancyj, które art. 89 ust. 1 rozp. o post. admin. nakazuje wnosić nie za pośrednictwem żadnej innej władzy, a tylko władzy, która decyzję wydała w pierwszej instacji.

Z powyższego wynika, że już na zasadzie interpretacji samego li tylko art. 25 p. 5 ustawy o państw. sł. cyw. i bez uciekania się do interpretacji klauzuli derogacyjnej rozp. o post. admin., która uchyliła przecież wszystkie dotychczasowe przepisy w przedmiotach objętych rozporządzeniem, możnaby dojść do wniosku, że postanowienia art. 25 p. 5 ust. o państw. sł. cyw. nie stanowią same przez się żadnego lex specialis w stosunku do trybu wnoszenia odwołań a przeto są w zupełnej harmonji z przepisami ogólnemi, regulującemi postępowanie w tej dziedzinie.

Gdyby natomiast, pozostawiając na uboczu powyższą interpretację art. 25 ust. 5 ustawy o państw. sł. cyw., zająć się jedynie wzajemnym stosunkiem jaki zachodzi pomiędzy normami postępowania, zawartemi w ustawie o państw. sł. cyw., a normami rozporządzenia o post. adm., a w szczególności temi postanowieniami, które dotyczą wnoszenia odwołań, to wówczas biorąc pod uwagę brzmienie klauzuli derogacyjnej należałoby uznać, że wobec art. 89 ust. 1 rozp. o post. adm. dyrektywy art. 25 ust. 5 ustawy o państw. sł. cyw. przestały w zakresie odwołań obowiązywać—tem bardziej, że z wyraźnej woli samego ustawodawcy wynikającej z zestawienia art. 1 oraz art. 112 i 113 rozporz.—sprawy ze stosunku służbowego urzędników winny być załatwiane zgodnie z przepisami ogólnego post. admin.

Należy nadto nadmienić, że dopuszczenie wnoszenia odwołań za pośrednictwem jakichkolwiek władz trzecich np. bezpośrednich przełożonych, nie biorących żadnego udziału w postępowaniu odwoławczem — dezorganizowałoby i naruszałoby to postępowanie ze szkodą dla strony, jak i sprawności urzędowania.

W samej rzeczy „władza bezpośrednio przełożona", mechanicznie wciągnięta w sferę postępowania odwoławczego i nie posiadająca w toku tego postępowania żadnych konkretnych obowiązków lub uprawnień ustawowych, przez samo przetrzymanie akt sprawy w celu chociażby pobieżnego zaznajomienia się z nią (co zawsze wymaga pewnego czasu), uniemożliwiłaby lub wysoce utrudniłaby władzy pierwszej instancji wykonanie obowiązków ciążących na niej po myśli art. 89 ust. 2 i art. 90 ust. 1 rozp. o post. admin., jak również pozbawiłaby tę władzę możności szybkiego zorjentowania się, czy decyzja stała się wykonalną.

Natomiast strona mogłaby ucierpieć znacznie z powodu przedłużenia czasu urzędowania władz w jej sprawie.

Wychodząc z powyższych założeń należy przyjąć następujące zasady postępowania:

Wskazówki zawarte w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 266 z 31.XII 1928 r. (Zb. Zarz. M. S Wewn. str. 1220) mają zatem w pełni zastosowanie i do odwołań, wnoszonych w sprawach „wynikających ze stosunku służbowego".

11.

Okólnik Nr. 11

z dnia 21 stycznia 1932 r.

(SF. 2/1) o zmianie § 5 rozporządzenia wykonawczego odnośnie do art. 39 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Przesyłam w załączeniu projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o częściowej zmianie rozporządzenia wykonawczego odnośnie do art. 39 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Zmiana polega na tem, że uchyla się obowiązek władz nadzorczych przedkładania wyższym instancjom władzy nadzorczej egzemplarzy zatwierdzonych przez nie uchwał finansowych związków komunalnych (w sprawach wprowadzenia podatków oraz w sprawach pożyczkowych i objęcia poręki) wraz z odpisami decyzyj zatwierdzających. Zmiana ta leży na linji akcji, podjętej dla usprawnienia administracji i ma na celu oszczędzenie zarówno związkom komunalnym, jak i władzom nadzorczym, pracy i kosztów, związanych z produkowaniem w kilku egzemplarzach uchwał finansowych i decyzyj zatwierdzających i z przesyłaniem ich różnym instancjom władzy nadzorczej.

Z tychże samych względów rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 38) został uchylony obowiązek przedkładania przez wydziały powiatowe władzy wojewódzkiej budżetów związków komunalnych, których preliminarze podlegają zatwierdzeniu wydziału powiatowego. Przepis ten zamierza Ministerstwo rozszerzyć przez zwolnienie również i władz wojewódzkich od przesyłania Ministerstwu budżetów gmin miejskich z wyłączeniem budżetów miast powyżej 50.000 mieszkańców; budżety powiatowych związków komunalnych i miast ponad 50.000 mieszkańców byłyby przedkładane nadal.

Podobnież w projektowanym obecnie rozporządzeniu o zmianie przepisów o kasowości i rachunkowości związków komunalnych ma być uchylony obowiązek władz nadzorczych przedkładania wyższym instancjom władzy nadzorczej egzemplarzy sprawozdań rachunkowych związków komunalnych.

Zamiast przesyłania władzy wojewódzkiej egzemplarzy uchwał finansowych, budżetów i sprawozdań rachunkowych wprowadzony byłby obowiązek wydziałów powiatowych sporządzania corocznie i przesyłania władzy wojewódzkiej wykazów ogólnych sum zatwierdzonych przez nie budżetów i zatwierdzonych względnie przyjętych do wiadomości uchwalonych stawek danin komunalnych oraz ogólnych sum sprawozdań rachunkowych związków komunalnych, podlegających nadzorowi wydziału powiatowego. Na podstawie tych wykazów oraz uchwał, budżetów i sprawozdań związków komunalnych, podlegających nadzorowi wojewódzkiej władzy nadzorczej, ta ostatnia sporządzałaby corocznie i przesyłała Ministerstwu Spraw Wewnętrznych ogólne zestawienia sum budżetów i sprawozdań rachunkowych związków komunalnych oraz wykaz stawek uchwalonych danin komunalnych z terenu całego województwa. Materjały te dałyby możność Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sporządzania zestawień budżetów i sprawozdań rachunkowych związków komunalnych i stawek danin komunalnych, obejmujących obszar całego Państwa. Schematy zestawień, mających być sporządzanemi przez wydziały powiatowe i władze wojewódzkie zostaną wkrótce opracowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i w uzupełnieniu do niniejszego okólnika przesłane Panom Wojewodom.

Omówione rozporządzenie *ukaże się niebawem w Dzienniku Ustaw R. P.* P. P. Wojewodowie zechcą jednakże o treści jego już na podstawie niniejszego okólnika powiadomić podległe Panom organa władzy nadzorczej, jak również zarządy związków komunalnych, znajdujących się na obszarze województwa i zarządzić niezwłoczne stosowanie w praktyce zasad w rozporządzeniu tem wyrażonych [1]).

12.

Okólnik Nr. 12

z dnia 22 stycznia 1932 r.

(Pers. 801/1) w sprawie informowania o załatwieniu wniosków o odznaczenie orderem Odrodzenia Polski i Krzyżem Zasługi.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu i Naczelnika Urzędu do Spraw Mniejszości w Katowicach.

Pismem z dnia 16 listopada 1931 r. L. 15536/I b. g. zakomunikowało Prezydjum Rady Ministrów co następuje:

1) Na przyszłość ze względów oszczędnościowych nie będą Ministerstwa zawiadamiane

---

[1]) Załącznika nie przedrukowano.

specjalnemi pismami o nadanych, na wniosek Ministra, odznaczeniach, a wiadomości te czerpać należy z zarządzeń drukowanych w Monitorze Polskim.

2) O nadaniu orderu „Odrodzenia Polski" odznaczeni będą zawiadamiani listem kanclerskim, o nadaniu „Krzyża Zasługi" odnośnem pismem Prezydjum Rady Ministrów. Przy tych pismach będą jak dotychczas dołączane blankiety na wpłatę taksy do P. K. O. (Odrodzenia Polski Nr. 30225 — Krzyża Zasługi — Nr. 30328).

Równocześnie zawiadamia się, że po otrzymaniu wpłaty odpowiedniej taksy w dotychczasowej wysokości odznaki i dyplomy w krótkiej drodze przesyłane będą do odnośnych Ministerstw, dla doręczenia odznaczonym,

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia, że w przyszłości nie będzie zawiadamiało Panów pisemnie o nadaniu na skutek wniosków Panów orderu Odrodzenia Polski i Krzyża Zasługi, oraz że w razie niezamieszczenia w zarządzeniach odznaczeniowych, ogłaszanych w Monitorze Polskim, nazwisk osób przedstawionych przez Panów do jednego z wyżej wymienionych odznaczeń, należy odnośne wnioski traktować, jako nieuwzględnione. Sprawa ewentualnego wyjednania odznaczenia dla tych osób będzie przez Ministerstwo rozpatrywana w następnych terminach odznaczeniowych w tym tylko wypadku, gdy w terminach właściwych dane osoby zostaną ponownie przedstawione przez Panów do odznaczenia.

Potwierdzenia odbioru dyplomów i odznak orderu Odrodzenia Polski i Krzyża Zasługi, przesyłanych Panom Wojewodom i P. Komisarzowi Rządu przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych celem doręczenia należy Ministerstwu nadsyłać tylko w tych wypadkach, gdy Ministerstwo nadesłania takiego potwierdzenia wyraźnie zażąda.

13.

Okólnik Nr. 13

z dnia 26 stycznia 1932 r.

(Pers. 301/1) o odpisach kart ewidencyjnych i kwalifikacyjnych urzędników I kategoryj dla Prezydjum Rady Ministrów.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie i Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego.

Uzupełniając zarządzenie swoje z dnia 23 marca 1931 r. Nr. 21/4156 o kartach ewidencyjnych i kartach kwalifikacyjnych funkcjonarjuszów państwowych, Prezydjum Rady Ministrów okólnikiem z dn. 21 stycznia 1932 r. Nr. 4/57—2/1 zarządziło zaprowadzenie w Prezydjum Rady Ministrów kart ewidencyjnych i kwalifikacyjnych wszystkich urzędników I kategorji.

Wobec tego okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 48 z dn. 30 marca 1931 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 3 poz. 88 str. 162) podlega następującemu uzupełnieniu:

1) Karty ewindencyjne i karty kwalifikacyjne urzędników I kategorji, praktykantów I kategorji i pracowników kontraktowych, zaliczonych do I kategorji służbowej, należy zakładać w tylu egzemplarzach, by niezależnie od odpisu, przesyłanego do zbioru właściwej władzy naczelnej, jeden odpis karty mógł być przesłany do zbioru Prezydjum Rady Ministrów. W tym celu władza naczelna winna od władzy bezpośrednio sobie podległej, otrzymać po 2 odpisy każdej nowozałożonej karty ewidencyjnej i karty kwalifikacyjnej urzędnika (pracownika kontraktowego) oraz praktykanta I kategorji.

2) Podobnież i wykazy zmian, sporządzane według punktu III instrukcji, załączonej do okólnika Nr. 48, należy przesyłać władzy naczelnej w 2 egzemplarzach. W rubryce 2 wykazu zmian należy oprócz imienia i nazwiska urzędnika podawać również i jego stanowisko służbowe.

3) W terminie do dnia 20 lutego 1932 r. należy sporządzić i przesłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych oraz innym Ministerstwom, których agendy są zespolone we władzach administracji ogólnej — po 1 dodatkowym odpisie wszystkich, zaktualizowanych po dzień 1 stycznia 1932 r. kart ewidencyjnych i kart kwalifikacyjnych pozostających w służbie urzędników (pracowników kontraktowych) i praktykantów I kategorji.

14.

Okólnik Nr. 14

z dnia 26 stycznia 1932 r.

(SF. 6931/1) o komunalnej opłacie administracyjnej od kart rowerowych.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich z wyjątkiem śląskiego).

Według § 1 rozporządzenia Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 397), zmieniającego § 24 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611), każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrywać się w imienną kartę rowerową, wydawaną w województwach poznańskiem i pomorskiem przez miejscową władzę policyjną, a w innych województwach przez władze administracyjne I instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć magistratom za ich zgodą. Karty rowerowe, wydawane przez urzędy państwowe, podle-

gają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł., przewidzianej w art. 154 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), przyczem obok tej opłaty nie może być pobierana opłata w wysokości 1 zł., ustanowiona w swoim czasie w § 3 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 20 maja 1925 r. Natomiast karty rowerowe, wydawane przez urzędy samorządowe, nie podlegają opłacie stemplowej, ponieważ wszelkie świadectwa, wydawane przez urzędy samorządowe, nie podlegają wymienionej opłacie także wówczas, gdy sprawa należy do poruczonego zakresu działania urzędu samorządowego (okólnik z dnia 9 marca 1928 r. Nr. 33-OB. 487/1/28 Zb. Zarz. Min. Spr. Wewn. str. 1464, poz. 18). Od kart więc rowerowych, wydawanych przez urzędy samorządowe, może być pobierana na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) komunalna opłata administracyjna. Ponieważ jednak pobór i wysokość komunalnej opłaty administracyjnej są uzależnione od odpowiednich uchwał poszczególnych związków komunalnych, przeto może powstać taka sytuacja, że od kart rowerowych, wydawanych przez urzędy państwowe, jest pobierana opłata stemplowa, a od takich kart, wydawanych przez urzędy samorządowe, opłata komunalna nie jest pobierana, albo też jest pobierana w wysokości, nierównej stawce opłaty stemplowej. Zachodzi więc potrzeba ujednostajnienia poboru i wysokości omawianych opłat.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Robót Publicznych zaleca związkom komunalnym, aby wprowadziły pobór komunalnej opłaty administracyjnej od wydawanych przez nie kart rowerowych i aby stawkę tej opłaty ustaliły w tej samej wysokości, w jakiej jest pobierana przez urzędy państwowe opłata stemplowa przy wydawaniu wymienionych kart, t. j. w wysokości 3 zł.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o zakomunikowanie powyższego interesowanym związkom komunalnym, ewentualnie w drodze ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

15.

Okólnik Nr 15

z dnia 30 stycznia 1932 r.

(Z. U. 96/I) o ukrytych lecznicach dla położnic w mieszkaniach prywatnych położnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że poszczególne położne przyjmują w swoich mieszkaniach prywatnych położnice dla odbycia porodu i połogu oraz że ogłaszają o tem w prasie perjodycznej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że obowiązujące przepisy prawne, regulujące sprawy praktyki położnych oraz zakładania i prowadzenia zakładów leczniczych (rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. o położnych i z dn. 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych), nie upoważniają położnych do przyjmowania położnic do odbywania porodu w ich mieszkaniach prywatnych.

Natomiast położne, posiadające pomieszczenia, odpowiadające warunkom, przewidzianym w § 28 rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zakładach leczniczych, oraz gotowe zadośćuczynić innym przepisanym wymogom dla zakładania i prowadzenia prywatnych zakładów leczniczych, mogą starać się o uzyskanie pozwolenia na założenie i prowadzenie prywatnej lecznicy w drodze, obowiązującemi przepisami przewidzianej (w województwach południowych sprawy te reguluje okólnik b. Namiestnictwa z dn. 18 marca 1892 r. L. 19794).

16.

Okólnik Nr. 16

z dnia 30 stycznia 1932 r.

(AP. 133/9) o ulgach w opłatach paszportowych dla pracowników P. L. L. Lot.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Min. Skarbu wyraża zgodę na wydawanie bezpłatnych paszportów zagranicznych niektórym kategorjom pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Linje Lotnicze Lot“, o ile wyjeżdżają w sprawach związanych z lotnictwem.

Do pracowników tych, którym będą przysługiwały bezpłatne paszporty należą;

1. Dyrektor, Prokurenci (Szef Techniczny i Handlowy), Radca Prawny, Sekretarz Generalny, Szef Wydziału Ruchu i Szef Wydziału Eksploatacyjnego.

2. Piloci, mechanicy pokładowi, radjomechanicy, werkmistrze, kontrolerzy techniczni i handlowi.

3. Monterzy na placówkach granicznych, a mianowicie we Lwowie, Katowicach i Krakowie.

4. Reprezentanci placówek P. L. L. „Lot“, Kierownicy Ruchu na placówkach zagranicznych oraz pracownicy, posiadający na tych placówkach stały przydział zagraniczny.

5. Reprezentant na obszar W. M. Gdańska, który w związku z przelotem ponad terytorjum niemieckiem polskich płatowców, może być każdej chwili zmuszony do konieczności przekroczenia granicy, celem udzielenia pomocy płatowcowi i podróżnym.

Poza tem inni pracownicy przedsiębiorstwa „P. L. L. Lot“, nie należący do żadnej z wymienionych wyżej kategoryj, mogą otrzymać bezpłatne paszporty jedynie na podstawie wydawanych przez Ministerstwo Komunikacji (Wydział Lotnictwa Cywilnego) zaświadczeń, stwierdzających potrzebę i celowość zamierzonego wyjazdu pracownika zagranicę.

W związku z powyższem Ministerstwo prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie stosownych zarządzeń podległym sobie władzom.

VII.

Pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

17.

Pismo Nr. Wojsk. 1640/4

z dnia 2 stycznia 1931 r.

o broszurze p. t. „Organizacja obrony zbiorowej większych skupień ludzkich przed napadem gazowym“ — zalecenie.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Wojskowy Instytut Naukowo - Wydawniczy wydał broszurę ppłk. Z. Wojnicz-Sianożęckiego p. t. „Organizacja obrony zbiorowej większych skupień ludzkich przed napadem gazowym“. Ze względu na treść jej i poruszane zagadnienia, a dotyczące obrony przeciwgazowej miast, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) *o polecenie nabycia wzmiankowanej broszury* przez wojewódzkie i powiatowe komitety L. O. P. P., jak również polecić referentom mob. urzędów wojewódzkich i starościńskich o ile możności, zaznajomić się z jej treścią.

Zamówienia należy kierować do Wojskowego Instytutu Naukowego-Wydawniczego (Warszawa, Pl. J. Piłsudskiego 3), lub do księgarni „Polska Zjednoczona“ w Warszawie przy ul. Senatorskiej 29.

Cena egzemplarza wzmiankowanej broszury wynosi zł. 1.80.

18.

Pismo Nr. OL. 4103/5

z dnia 13 stycznia 1932 r.

w sprawie upoważnienia władz i instytucyj podległych Min. Spr. Wewn. do bezpośredniego odnoszenia się do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

P. P. Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. OL. 4103/5.
Warszawa,
dn. 13 stycznia 1932 r.

Do

Pana Prezesa Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Na pismo Pana Prezesa z dn. 22.XII.1931 r. L. 1435/5/31 w sprawie wymienionej w nagłówku — oznajmiam, iż z pośród władz mi bezpośrednio podległych upoważnienie do bezpośredniego odnoszenia się do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej posiadają wojewodowie, oraz Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

Upoważnienie to zostało okólnikiem Min. Spr. Wewn. Nr. 46 z dn. 13.II.1920 r. (Zbiór Zarządzeń Min. Spr. Wewn. z 1930 r. T. II str. 1271, poz. 1) nadane najpierw wojewodom b. Król. Kongr. następnie zarządzeniem z dn. 31.X.1921 r. Nr. AO. 2859 rozszerzone na wojewodów: wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego i białostockiego. Obydwa zarządzenia były swego czasu podane do wiadomości Prokuratorji Generalnej. Co się zaś tyczy innych wojewodów, to o ile na podstawie posiadanych akt udało się stwierdzić specjalne w tym względzie upoważniające zarządzenia nie zostały wydane. Nie było to zresztą rzeczą konieczną, gdyż wojewodowie i Komisarz Rządu m. st. Warszawy — jako władze bezpośrednio podległe Minist. Spraw Wewnętrznych mogli znaleźć dostateczną podstawę do wystąpień bezpośrednich do Prokuratorji Generalnej w postanowieniach art. 36 rozp. Rady Ministrów z dn. 17.VI 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 502).

Ostatecznie formalnie sprawa ta została załatwiona w ten sposób, że cytowany poprzednio okólnik Nr. 46 z dn. 13.II.1920 r. przez zamieszczenie go w urzędowym zbiorze Min. Spr. Wewn. stał się obowiązującym dla wszyst-

kich wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Z pośród instytucyj i zakładów jedynie Państwowy Zakład Higjeny w Warszawie uprawniony jest do bezpośredniego odnoszenia się do Prokuratorji Generalnej. Uprawnienie to wypływa z art. 2 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10.VI.1927 r. o Państwowym Zakładzie Higjeny (Dz. U. R P. Nr. 54, poz. 477), stwierdzającego, że Państwowy Zakład Higjeny jest osobą prawną.

Co do innych podległych zakładów i instytucyj, to upoważniam ponadto Dyrektorów Państwowych Zakładów Zdrojowych: w Krynicy, Ciechocinku, Busku i Szkle oraz Dyrektorów Szpitali państwowych dla psychicznie chorych w Tworkach i Wilnie do bezpośredniego występowania do Prokuratorji Generalnej o pomoc prawną w sprawach prywatno-prawnych.

Jednocześnie zaznaczam, że dotychczas utarł się już zwyczaj, iż w takich sprawach instytucje te zwracały się bezpośrednio do Prokuratorji Generalnej.

Ponadto upoważniam jeszcze do bezpośredniego odnoszenia się do Prokuratorji Generalnej — Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe w Warszawie, które aczkolwiek skomercjalizowane, prowadzą jednak w myśl każdorocznych wskazań Rady Ministrów — interwencyjną akcję zbożową.

19.

Pismo Nr. Wojsk. C. 5/1/1

z dnia 19 stycznia 1932 r.

o szeregowych starszych roczników, którzy nie stawali na zebrania kontrolne. Stosunek do służby wojskowej.

Do

P.P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Min. Spraw Wojskowych wydało dowódcom okręgów korpusów zarządzenie z dn. 15 X.1931 r. Nr. 1006-23/I. Ew. następującej treści:

„Kategorje zdrowia, określone w latach 1919—1920 u tych szeregowych rocznika 1883 — 1899, którzy do zebrań kontrolnych z jakichkolwiek powodów nie stawali — należy uznać za ważne.

Posiadających definitywną kategorję zdrowia nie należy obecnie przedstawiać na dodatkowe komisje poborowe. Co do posiadających kat. „A" odnośne rozkazy M. S. Wojsk uregulowały w swoim czasie kwestję przeniesienia ich do rezerwy".

Wobec powyższego zarządzenia należy zaniechać wzywania mężczyzn, o których mowa, na komisje poborowe chociażby oni z jakichkolwiek powodów nie zgłosili się do zebrań kontrolnych, zarządzonych w roku 1923 w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14.IX.1922 r. w przedmiocie zebrań kontrolnych (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 764).

20.

Pismo Nr. Pers. 702/2

z dnia 21 stycznia 1932 r.

o oznaczaniu charakteru służby w spisach urzędników i funkcjonarjuszów niższych (art. 19 ustawy o państw. sł. cyw.).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie. Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego i Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Wobec podniesionej przez jednego z P.P. Wojewodów wątpliwości, czy istnieje jeszcze obecnie podstawa prawna do rozróżniania w rubryce 9 dorocznego „Spisu urzędników i funkcjonarjuszów niższych" (Zbiór Zarządzeń Min. Spr. Wewn. str. 1442, poz. 1 pkt. 6 ustęp 3)— funkcjonarjuszów *mianowanych definitywnie,* lecz nieustalonych (d), od funkcjonarjuszów *stałych* (s), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia co następuje:

Postanowienia art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej zawiesiły określone w art. 33 tej ustawy prawo względnej nieusuwalności odnośnie do mianowanych bez zastrzeżenia odwołania w czasie do 31 marca 1929 r. urzędników od XII do IV stopnia służbowego i funkcjonarjuszów niższych, o ile urzędnik lub funkcjonarjusz niższy nie otrzymał w tym okresie specjalnego pisma ustalającego.

Gdy minął termin 31 marca 1929 r. Rada Ministrów zastanawiała się na posiedzeniu 24 czerwca 1929 r. nad sytuacją prawną tych funkcjonarjuszów, którzy pisma ustalającego nie otrzymali, i uznała, że wytworzony stan prawny może być uregulowany tylko w drodze ustawodawczej; narazie zaś postanowiła nie stosować tymczasowo przy zwalnianiu tych funkcjonarjuszów ze służby ustępu 5 art. 116 ustawy, lecz tak ustalonych, jak i nieustalonych zwalniać na podstawie art. 54 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Zb. Zarz. Min. Spr. Wewn. str. 832, poz. 8).

Z powyższego wynika, że Rada Ministrów uznała istnienie nadal różnicy w charakterze służby pomiędzy funkcjonarjuszami mianowanymi definitywnie przed 1 kwietnia 1929 r. a funkcjonarjuszami stałymi, różnicę tę więc należy uwidoczniać w urzędowym spisie urzędników i funkcjonarjuszów niższych.

Natomiast *każda nominacja,* dokonana bez zastrzeżenia odwołania po 31 marca 1929 r., nadaje już nominatowi charakter funkcjonarjusza stałego bez względu na to, czy jest pierwszą nominacją po wstąpieniu do służby, czy posunięciem na wyższe stanowisko (awansem), czy nadaniem innego stanowiska służbowego w tym samym stopniu służbowym.

W ten sposób liczba funkcjonarjuszów, których charakter służby oznaczamy w rubryce 9 spisu literą „d", ustawicznie maleje i z czasem, w miarę otrzymywania przez nich nowych nominacyj, całkowicie wygaśnie.

21.

Pismo Nr. Pers. 705/1

z dnia 23 stycznia 1932 r.

o zakazie noszenia przez oficerów w stanie spoczynku munduru podczas pełnienia obowiązków funkcjonarjusza administracji cywilnej lub pracownika instytucji samorządowej.

Do

I. P. P. Dyrektorów Departamentów i Naczelników Samodzielnych Wydziałów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Komendanta Głównego Policji Państwowej i Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego.

II. Do P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu w Warszawie.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że niektórzy z oficerów w stanie spoczynku, zajmujący stanowiska cywilne w administracji spraw wewnętrznych oraz w instytucjach, podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, noszą podczas pełnienia obowiązków służbowych mundury wojskowe.

Ze względu na to, że rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dn. 23 września 1929 r. (Dz. rozk. M S. Wojsk. Nr. 31) zakazuje oficerom w stanie spoczynku noszenia munduru przy wykonywaniu obowiązków, wypływających z zajmowanych przez nich stanowisk w cywilnej służbie państwowej lub samorządowej, co Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikowało Panom okólnikiem Nr. 241 z dn. 4 listopada 1929 r. (Zb. Zarz. Min. Spr Wewn. str. 807, poz. 71), polecam dopilnować, ażeby pomieniony zakaz był przez podwładnych Panom emerytowanych oficerów bezwzględnie przestrzegany, a to pod rygorem skutków, przewidzianych w razie uchybienia obowiązkom służbowym.

Nadto polecam, ażeby w każdym wypadku zawiązania stosunku służbowego z oficerem w stanie spoczynku podawano mu do wiadomości przed rozpoczęciem służby treść wspomnianego powyżej okólnika Nr. 241 i ewentualnie dalszych w tym przedmiocie zarządzeń z pouczeniem o obowiązku ścisłego przestrzegania zakazu.

VIII.

Nowe książki i czasopisma.

22.

A. Zalecone do użytku.

Encyklopedja podręczna prawa karnego pod redakcją Wacława Makowskiego.

Ukazuje się nakładem Instytutu Wydawniczego „Bibljoteka Polska" wydawnictwo zbiorowe pod nazwą „Encyklopedja Podręczna Prawa Karnego". Encyklopedja ta omawia w porządku alfabetycznym pojęcia z zakresu karnego prawa materjalnego, karnego prawa formalnego, karnego prawa skarbowego i administracyjnego, socjologji i psychologji kryminalnej, medycyny i psychjatrji sądowej oraz kryminalistyki i więziennictwa. Encyklopedja jest pierwszym w Polsce tego rodzaju wydawnictwem z zakresu prawa karnego.

Książkę tę zaleca się do użytku państwowych i komunalnych władz administracji ogólnej.

23.

Tadeusz Stoch „Terminarz Wojskowy na rok 1932" dla władz administracji ogólnej, magistratów, urzędów gminnych i policyjnych.

Ukazał się na rok 1932, Terminarz Wojskowy *zalecony w swoim czasie do użytku państwowych i komunalnych władz administracji ogólnej* (Dz. Urz. M. S. Wew. Nr. 1 z dn. 31 I.31 Dział VIII poz. 28 oraz pismo Pana Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. Wojsk. 169 z dnia 11.III 31).

Terminarz można nabywać w urzędzie wojewódzkim w Katowicach u autora.

24.

B. Interesujące administrację spraw wewnętrznych.

Encyklopedja podręczna prawa prywatnego pod redakcją Henryka Konica.

Ukazuje się nakładem Instytutu Wydawniczego „Bibljoteka Polska", wydawnictwo zbiorowe pod nazwą „Encyklopedja podręczna Prawa Prywatnego".

Encyklopedja ta omawia w porządku alfabetycznym pojęcia z zakresu prywatnego i handlowego prawa materjalnego.

Wydawnictwo to może zainteresować urzędy administracji spraw wewnętrznych.

25.

Rocznik Polityczny i Gospodarczy — 1932.

Nakładem Polskiej Ajencji Telegraficznej Pat ukazał się rocznik Polityczny i Gospodarczy 1932 r. Rocznik ten zawiera szereg informacyj ogólnych, dotyczących Polski i Państw obcych (ze szczególnem uwzględnieniem Wolnego Miasta Gdańska), jak również wiele informacyj finansowo-gospodarczych, kulturalnych, artystycznych i sportowych z uwzględnieniem stosunków krajowych i zagranicznych.

Książka ta może zainteresować władze i urzędy administracji ogólnej.

IX.

RUCH SŁUŻBOWY

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

w czasie od 1 do 31 grudnia 1931 r.

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 28.XII.1931 r. mianował prow. naczelnika wydziału IV st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Hauke-Nowaka Aleksandra naczelnikiem wydziału w dotychczasowym IV st. sł.

A) W Zarządzie Centralnym Ministerstwa:

Mianowani:

por. W. P. oddany do dyspozycji Min. Spr. Wewn. Skarbek Edward — radcą ministerjalnym VI st. sł. z dniem 1.I.32.

prow. adjunkt kancelaryjny w Prezydjum Rady Ministrów Szumska Władysława—adjunktem administracyjnym w dotychczasowym IX st. sł. dnia 22.XII.31 r.

Przeniesieni w stan spoczynku pozostający w stanie nieczynnym:

radca min. VI st. sł. Dr. Zawadzki Andrzej z dniem 31.XII.31 r.

radca min. VI st. sł. Maltze Stanisław z dniem 30.XII.31 r.

radca min. VI st. sł. Iwański Kazimierz z dniem 30.XII.31 r.

radca min. VI st. sł. Podbielski Jan z dniem 31.XII.31 r.

referendarz VII st. sł. Szadurski Marjan z dniem 30.XII.31 r.

asesor VIII st. sł. Wendorffowa Helena z dniem 30.XII.31 r.

rejestrator X st. sł. Blusowa Marja z dniem 31.XII.31 r.

B) W Głównym Urzędzie Statystycznym:

Przeniesiony w stan spoczynku:

pozostający w stanie nieczynnym naczelnik wydziału V st. sł. Dr. Piekałkiewicz Jan dnia 19.XII.31 r.

C) W Państwowych Zakładach Służby Zdrowia:

Przeniesieni w stan spoczynku pozostający w stanie nieczynnym:

asystent VIII st. sł. w Państwowym Zakładzie Higjeny w Warszawie Szwojnicka Zofja — z dniem 31.XII.31 r.

asystent VIII st. sł. w Państwowym Zakładzie Higjeny w Warszawie Rabinowiczówna Elka Helena — z dniem 31.XII.31 r.

D) We władzach wojewódzkich:

Mianowani:

W Urzędzie wojewódzkim białostockim:

prow. radca wojewódzki VI st. sł. i kierownik Starostwa grodzkiego w Wilnie Modliński Stefan — naczelnikiem wydziału w dotychczasowym VI st. sł. dnia 16.XII.31 r. z dniem 1.I.32 r.

prow. lekarz powiatowy VII st. sł. w Starostwie powiatowem w Białymstoku dr. Kosubowski Antoni — do odwołania referendarzem VII st. sł. dnia 28.XII.31 r.

W Urzędzie wojewódzkim lubelskim:

pracownik kontraktowy w VII grupie uposażenia dr. Kosiński Andrzej — do odwołania inspektorem lekarskim w VII st. sł. dnia 28.XII 1931 r.

W Urzędzie wojewódzkim lwowskim:

starosta grodzki w Łodzi w V st. sł. Dychdaiewicz Jan — naczelnikiem wydziału w dotychczasowym V st. sł. z poruczeniem funkcyj wicewojewody lwowskiego dnia 18.XII. 31 r.

W Urzędzie wojewódzkim łódzkim:

starosta powiatowy VI st. sł. w Kaliszu Potocki Antoni — naczelnikiem wydziału V st. sł. z poruczeniem funkcyj wicewojewody łódzkiego dnia 11.XII.31 r.

W Urzędzie wojewódzkim stanisławowskim:

starosta powiatowy VI st. sł. w Nadwórnej Sokół Stefan — naczelnikiem wydziału V st. sł. z poruczeniem funkcyj wicewojewody stanisławowskiego dnia 11.XII.31 r.

W Urzędzie wojewódzkim wołyńskim:

prow. naczelnik wydziału V st. sł. Wojnicz Wiktor—naczelnikiem wydziału w dotychczasowym V st. sł. dnia 24.XII.31 r. z dniem 1.I.32 r.

Przeniesieni:

naczelnik wydziału V st. sł. i wicewojewoda w Stanisławowie Zbikowski Witold do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w dotychczasowym charakterze naczelnika wydziału V st. sł. dnia 7.XII.31 r.

referendarz VII st. sł. Hauke Kazimierz—z Urzędu wojewódzkiego lubelskiego do Starostwa powiatowego lubelskiego—dnia 15.XII.31 r.

Zwolnieni ze służby:

prow. referendarz VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim kieleckim Holzhauser Alfred — na własną prośbę z dniem 31.XII.31 r.

radca wojewódzki VI st. sł. w Urzędzie wojewódzkim wileńskim Piotrowski Dominik — wobec przejścia do służby w sądownictwie dnia 22.XII.31 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

pozostający w stanie nieczynnym wicewojewoda śląski IV st. sł. w Katowicach Żurawski Zygmunt — z dniem 6 XII.31 r.

pozostający w stanie nieczynnym naczelnik wydziału V st. sł. i wicewojewoda stanisławowski Koncowicz Antoni — z dniem 6.XII.31 r.

pozostający w stanie nieczynnym naczelnik wydziału V st. sł. i wicewojewoda kielecki Dr. Kroebl Adam — z dniem 25.XII.31 r.

pozostający w stanie nieczynnym radca wojewódzki VI st. sł. w Urzędzie wojewódzkim kieleckim Boczar Jan—z dniem 26.XII.31 r.

referendarz VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim pomorskim Dr. Pałżewicz Władysław—z dniem 31.XII.31 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

naczelnik wydziału V st. sł. w Urzędzie wojewódzkim tarnopolskim Kadyi de Kadyihaza Tadeusz uchwałą Rady Ministrów z dnia 21.XII.31 r.

E) We władzach powiatowych:

Mianowani:

starosta powiatowy VI st. sł. w Baranowiczach Przepałkowski Zygmunt — starostą powiatowym wilejskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 14.XII.31 r.

nadkomisarz Policji Województwa Śląskiego w Świętochłowicach Mierzwa Paweł — referendarzem VII st. sł. w Dyrekcji Policji w Królewskiej Hucie dnia 12.XII.31 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Wilejce Neugebauer Jerzy — starostą powiatowym baranowickim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 14.XII.31 r.

radca wojewódzki VI st. sł. w Starostwie powiatowem białostockiem Kowalski Wacław — starostą grodzkim wileńskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 16.XII.31 r.

naczelnik wydziału VI st. sł. w Urzędzie wojewódzkim białostockim Syska Mieczysław — starostą powiatowym szczuczyńskim w Grajewie w dotychczasowym VI st. sł. dnia 16.XII.31 r.

prow. referendarz VII st. sł. i kierownik Starostwa powiatowego lubawskiego w Nowemmieście Skłodowski Władysław — referendarzem w dotychczasowym VII st. sł. z pozostawieniem na stanowisku kierownika Starostwa powiatowego lubawskiego — z dniem 1.I.32 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Oświęcimiu Zarzecki Mieczysław — starostą powiatowym horodeńskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28.XII 31 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Koźminie Podobiński Kazimierz — starostą grodzkim łódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28.XII.31 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Kopyczyńcach Koczyński Wojciech—starostą powiatowym rudeckim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28.XII.31 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Łęczycy Ostaszewski Henryk—starostą powiatowym kaliskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28.XII. 1931 r.

starosta powiatowy VII st. sł w Gostyniu Korniak Mateusz — starostą powiatowym nowotarskim w dotychczasowym VII st. sł. dnia 28.XII.31 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Nowym Targu Skalecki Stanisław — starostą powiatowym żywieckim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28.XII.31 r.

starosta powiatowy VII st. sł. w Horodence Grodecki Piotr — starostą powiatowym kopyczynieckim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28.XII.31 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Żywcu Galotzy Zdzisław — starostą powiatowym kosowskim w Kosowie Pokuckim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28 XII.31 r.

starosta powiatowy VI st. sł. w Kosowie Pokuckim Hübner Włodzimierz — starostą powiatowym nadwórniańskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28 XII.31 r.

referendarz VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim białostockim Dr. Zabłocki Adam — lekarzem powiatowym w VII st. sł. w Starostwie grodzkiem białostockiem dnia 28 XII.31 r.

prow. pomocnik lekarza powiatowego w VII st. sł. w Starostwie powiatowem białostockiem Dr. Walewski Jan — lekarzem powiatowym VII st. sł. w dotychczasowem miejscu służbowem dnia 28.XII.31 r.

Przeniesieni:

referendarz VII st. sł. Tabęcki Jan — z Urzędu wojewódzkiego białostockiego do Starostwa powiatowego białostockiego dnia 17.XII.31 r.

sekretarz IX st. sł. Małaszyński Władysław Ignacy — ze Starostwa powiatowego włodawskiego do Starostwa powiatowego kołomyjskiego na własną prośbę dnia 13.XII.31 r.

referendarz VII st. sł. Dr. Pajdak Zygmunt — ze starostwa powiatowego tureckiego do Starostwa powiatowego łęczyckiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z poruczeniem kierownictwa tego starostwa dnia 28 XII.31 r.

referendarz VII st. sł. Dr. Górny Czesław — ze Starostwa powiatowego pińczowskiego do Urzędu wojewódzkiego kieleckiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym dnia 31 XII 31 r.

Zmarł:

lekarz powiatowy VIII st. sł. w Starostwie powiatowem tarnopolskiem Dr. Liebergal Michał — dnia 18.XII.31 r.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Długa 38.